

91

— **DEBAT JUVENIL**

Tardor 2009

—
Revista del Consell Nacional
de la Joventut de Catalunya
www.cnjc.cat

PRESENT I FUTUR DE LA UNIVERSITAT CATALANA

› **La LEC que no volíem**

Pàg. 15

› **Els Consells Locals, entitats de ple dret del CNJC**

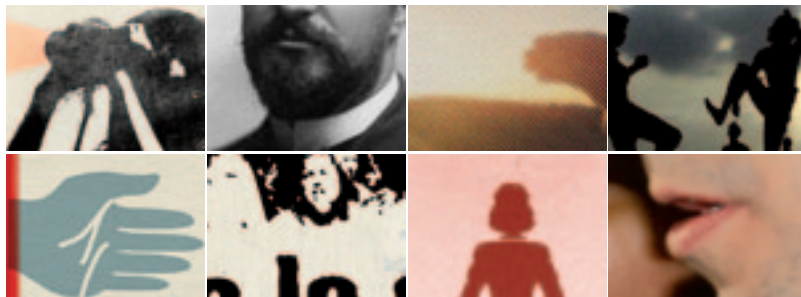
Pàg. 17

› **Un nou Debat Juvenil**

Pàg. 17

Summari

- 3 **Editorial**
› L'educació superior en l'estrena del nou Debat Juvenil
- 4 **Monogràfic**
› L'educació superior: més enllà de Bolonya
› Què en pensen les entitats?
- 8 **Territori**
› Cap a un nou Pla d'actuació territorial
› CLJ de Barcelona. CLJ de Matadepera
› CLJ de Sant Feliu de Guíxols
- 11 **Participació**
› Quedem a l'Ateneu
- 12 **Internacional**
› Joves i eleccions europees. El CNJC, al Press & Communication Meeting de Suïssa
› Curs de formació a Cap Verd
- 13 **Cooperació**
› El CNJC s'acosta a Colòmbia
› El CNJC, al Sàhara Occidental. Per una societat més lliure i democràtica
- 15 **Educació**
› Una Llei d'educació que no és d'aquest país
- 16 **CNJC**
› El CNJC exigeix un canvi de rumb en les polítiques juvenils. Nou Secretariat.
› L'Assemblea General Extraordinària culmina la reforma dels Estatuts del CNJC.
Un nou Debat Juvenil
› Comemorant els 30 anys
- 19 **Entitats**
› Miguel Núñez: llibertat, justícia i compromís. JEV
› Finançament socialista 2009 = generació hipotecada. JNC
› Camps de treball, la pau a les mans. SCI
› Joventut de present, joves de futur i CNJC. UJ
› Contra la crisi a l'estiu, associacionisme educatiu! AE
› "La governança" o el retorn a la universitat franquista. AEP
› El sector del lleure educatiu: alguns apunts per la reflexió. CCCCCE
› Els microcrèdits: la nova via per pal·liar la manca de finançament dels joves. CP'AC
› Desconnecta! Surt al carrer. Esplac
› 10 anys de treball, compromís i lluita contra la crisi de la precarietat juvenil.
EJ de la Intersindical-CSC
› Les Joves Cambres de Catalunya triomfen a la Conferència Europea de
Budapest. JCI
› No hi som totes, faltes tu! JERC
- 31 **Porta oberta**
› Lliga per la Laïcitat
- 32 **Memòria**
› Josep Puig i Cadafalch
- 33 **Abstract Youth Debate**
- 36 **Entrevista**
› "Implementar Bolonya a cost zero serà nefast", entrevista a Antoni Verger

**DEBAT
JUVENIL**

Número 91
Tardor 2009

Direcció: Aleix Clarió

Redactor en cap: Miquel Andreu

Consell de redacció: Miquel Àngel Lozano,
Sílvia Abad i Miquel Andreu (CNJC).

Han col·laborat en el número: Oriol Casabella,
Ricardo Gulletta, Miguel Ángel Díaz, Janet Sanz,
Gerard Figueras, Berta Alarcó, Pep Moliné, Miquel
López, Oriol Arcas, Montse Soria, Albert Colomer,
Arcadi Corominas, Roger Tugas, Marc Gimferrer, Sara
Bailac, Josep M. Figueres i Lluís Monerris.

El secretariat del CNJC: Agnès Russiñol, Cèsar
Martínez, Pau Planelles, Aleix Clarió, Marc Faustino,
José Luis del Àguila, Sònia Villoro, Luca di Gennaro i
Pablo Bonat.

L'Equip Tècnic del CNJC: Sílvia Abad, Miquel Àngel
Lozano, Jordi Escoda, Xavi Aguilar, Nuri Babot,
Amanda Pla, Helena Giner, Gisela Gonzalo, Ariadna
Sabroso, Anna Rovira i Miquel Àngel Claveria, Clara
Roca.

Correcció lingüística: Mercè Mauri

Traducció: Polyglota

Fotografia: CNJC

Il·lustracions: Noè Fanlo

Disseny original i maquetació: Noè Fanlo

Impressió: Gramagraf, SCCL

Debat Juvenil

Plaça Cardona, 1-2, baixos, 08006 Barcelona
Tel. 93 368 30 80 / Fax 93 368 30 84
Adreça electrònica: consell@cnjc.cat
Web: <http://www.cnjc.cat>

Edita: Consell Nacional de la Joventut
de Catalunya (CNJC)

Dipòsit legal: B-22244-81

ISSN: 1139-9317

Impressió en paper reciclat (Cyclus print)

Els articles signats reflecteixen l'opinió dels seus
autors o les seves autores; la resta són assumits per
la direcció de la revista.
Se'n permet la lliure reproducció, sempre que se'n
citi la procedència.

El Debat Juvenil és una revista quadrimestral del
Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC),
plataforma no governamental que aplega les princi-
pals entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells
locals de joventut. Fundat el 1979, el CNJC promou
els interessos de la gent jove a la societat i davant
els poders públics. La revista Debat Juvenil és la veu
del moviment associatiu juvenil. Més de 150.000 jo-
ves catalans i catalanes estan associats i participen
en alguna de les entitats membres del Consell.

Amb la col·laboració de:

L'associacionisme juvenil està en constant moviment. Renovar-se o morir, diuen. A noves necessitats, noves solucions. I el Debat Juvenil (DJ), veu i altaveu de les entitats, no podia quedar-se al marge. Teniu a les mans el número 91 del DJ, amb un format més petit i manejable i amb canvis en la capçalera, en els elements gràfics, en el tipus de lletra i en el nombre de pàgines. Després de nou anys amb un disseny similar era el moment de canviar. Fa cosa de sis mesos, el Secretariat del CNJC va començar a prendre en consideració la possibilitat de mutar el disseny de la revista. En un context de crisi econòmica i davant d'un escenari, si més no, no gaire optimista pel que fa als ingressos que podríem dedicar a la publicació, l'objectiu inicial era reduir costos sense que això suposés cap limitació en la qualitat. Després de donar-li alguna volta, la conclusió va ser que calia ser agosarats i aprofitar l'ocasió, tot i les limitacions, per fer un salt qualitatiu i renovar totalment la revista. I sempre amb l'objectiu de difondre les activitats del moviment associatiu juvenil i de les seves entitats, el nou Debat Juvenil es presenta en societat amb l'educació superior com a tema monogràfic.

En els últims temps, el CNJC ha vist com el debat al voltant de l'educació superior i l'anomenat Procés de Bolonya ha estat en l'epicentre informatiu. L'any 2007 el Consell manifestava el seu compromís amb un model d'universitat pública, de qualitat, catalana i cosmopolita, democràtica i participativa, transformadora, ecologista, desmilitaritzada i no sexista. Les entitats es van manifestar públicament a favor d'un model que garantís i fes efectiu el dret a la igualtat d'oportunitats, evitant qualsevol tipus de discriminació negativa deguda a la condició sexual, ètnica, econòmica o ideològica de les persones, facilitant que tots els grups socials accedissin a la universitat.

No descobrim res si afirmem que no s'ha explicat prou bé què és i què implica l'aplicació de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) en els propers anys. L'únic que és clar és que els interrogants per resoldre són enormes. Serà possible estudiar i treballar? Quin serà el paper dels estudiants i de les seves associacions en la vida dels centres universitaris? Per explicar-nos tot això, les entitats d'estudiants del CNJC són les protagonistes d'aquest número del DJ, del nou DJ.

Agnès Russiñol

Presidenta del CNJC

agnes.russinol@cnjc.cat

L'educació superior:

Vivim moments de canvi en el sistema universitari català. L'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) comporta importants transformacions en l'organització de les titulacions, en les formes d'aprenentatge i d'ensenyament, en els mecanismes de participació i de presa de decisions o en el sistema de finançament.

La darrera resolució del CNJC en matèria d'universitats, aprovada a l'Assemblea General Ordinària de 2007, manifestava el compromís de les entitats juvenils per un model d'universitat pública, de qualitat, catalana i cosmopolita, democràtica i participativa, transformadora, ecologista, desmilitaritzada i no sexista. Un model que ha de garantir i fer efectiu el dret a la igualtat d'oportunitats, evitant qualsevol tipus de discriminació negativa a causa de la condició sexual, ètnica, econòmica o ideològica de les persones, i facilitar que tots els grups socials accedeixin a la universitat.

En els darrers temps hem vist com el debat sobre l'educació superior i l'anomenat Procés de Bolonya ha agafat dimensions considerables, tant a nivell social i polític com mediàtic, amb rius de

certs límits per tal que la nostra societat i la nostra classe política parin atenció i reflexionin sobre l'estat de l'educació superior, malgrat els esforços i les crides d'atenció de les associacions d'estudiants i d'altres actors de la comunitat universitària des de fa gairebé deu anys.

“Davant un procés mal explicat, sense haver generat complicitats ni consensos i amb la potenciació d'interessos externs, no ens pot estranyar la mobilització estudiantil”

“És trist veure que les situacions s'han de portar a certs límits perquè la nostra societat i els nostres polítics hi parin atenció”

tinta vessada en la premsa escrita i hores d'informació i imatges en els mitjans de comunicació audiovisuals.

La sensació, un cop passada aquesta efervescència, és de tristor en veure que les situacions s'han de dur fins a

L'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior ha vingut marcada per la incertesa, per la sensació d'inseguretat i d'improvisació, per la manca d'informació i de coneixement del que suposava tant per part de l'alumnat com de gran part del personal docent, pel desacord entre el govern de l'Estat i els rectors de les universitats catalanes que apostaven per un model diferent de durada de les titulacions, etc. Per tant, davant d'un procés mal explicat, amb què no s'ha intentat generar complicitats ni consensos i sota el qual s'han volgut potenciar actors i interessos externs en el govern de les universitats, en especial els empresarials, en

detriment del paper dels i de les estudiants, no ens pot estranyar la mobilització de part dels col·lectius afectats que no han estat tinguts en compte en aquest procés.

Una de les crítiques més habituals envers el moviment associatiu estudiantil ha estat la seva manca de representativitat i de legitimitat. Ho diuen polítics que, en el millor dels casos, són elegits amb menys del cinquanta per cent dels vots, rectors que han estat escollits amb un 8% dels vots de la comunitat universitària o columnistes i opinadors que no són representatius sinó de si mateixos o d'inte-

més enllà de Bolonya

“S’acusa el moviment associatiu estudiantil de manca de representativitat. Ho diuen polítics escollits amb menys del 50% dels vots, rectors amb menys del 8% i opinadors particulars”

ressos particulars. Un país, per tant, que no va sobrat de representativitat, de gent que participi de manera compromesa en els afers col·lectius i que vulgui canviar les coses de mode democràtic.

Sobre el futur de l’educació superior se’ns plantegen incògnites difícils de respondre, però de les quals intuïm respostes, tendències i alternatives que les associacions d’estudiants ja fa temps que van apuntant: la possibilitat de combinar formació i treball en igualtat de condicions; el sistema de beques per garantir la igualtat d’oportunitats en l’accés a l’educació superior; la concreció del nou

model docent; el contingut excessivament professionalitzador de les titulacions de grau envers els coneixements mínims necessaris d’una matèria; la viabilitat professional de les titulacions de grau; el sistema de govern de les universitats públiques i en quina mesura hi participen els sectors econòmics; o el paper dels estudiants i de les seves associacions en la vida dels centres universitaris, entre d’altres.

Miquel Àngel Lozano

Director de Programes del CNJC
programes@cnjc.cat

Què en pensen les entitats?

La preocupació per la universitat catalana és un factor comú a diverses entitats membres del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, tant de l'àmbit de les sindicals d'estudiants com de les culturals i d'intercanvis. Amb la voluntat que el Debat Juvenil sigui un espai on aquestes puguin expressar els seus posicionaments, els hem preguntat què en pensen de la situació actual de l'educació superior.

1. Són massa exigents les expectatives que es dipositen en el sistema educatiu? Què n'ha d'esperar, la societat, de l'ensenyament superior?
2. És viable treballar i estudiar a la vegada?
3. Cal una moratòria per a l'aplicació de l'Espai Europeu d'Educació Superior?

SEPC

1. La societat ha d'exigir que l'ensenyament superior cobreixi totes les necessitats educatives que té, és a dir, l'ensenyament superior s'ha de regir per allò que és d'interès social. El problema amb què ens trobem és que no és en base als interessos de la societat que s'estableix el nou ensenyament superior sinó en base a criteris empresarials i de mercat.

No és, doncs, que les expectatives sobre el sistema educatiu siguin exigents, sinó que el sistema educatiu és un pilar de la societat i aquest no pot estar regit pels dictats del sistema productiu.

2. Evidentment que és viable. Ara bé, l'eficàcia i la qualitat de l'estudi, no és la mateixa, ni està en igualtat de condicions un estudiant que treballa que un estudiant que només estudia. La qüestió és en quines condicions és viable i si hi ha gent per la qual és inviable.

3. Sí, pensem que l'EEES, així com la seva aplicació, s'ha portat de manera antide-mocràtica i sense la participació de la comunitat universitària. Així mateix, s'ha obviat tota crítica i participació per part, principalment, dels estudiants. És per això que creiem que cal una moratòria perquè la comunitat universitària enceti un debat profund sobre el futur de l'ensenyament superior.

AEP

1. Les crítiques que afirmen que la universitat està obsoleta i que els estudiants són uns dropos privilegiats obeeixen a una campanya de desprestigi provinent del sector empresarial privat. Es vol transformar l'ensenyament superior en una fàbrica de becaris i personal qualificat precari i en un servei públic on les empreses comprin recerca innovadora a baix cost.

La societat ha d'esperar de la universitat que sigui una font de prosperitat econòmica on es formen futurs tre-

balladors i treballadores, que sigui un motor de transformació social generador d'opinió crítica, on la joventut es formi en valors democràtics, científics i humanistes. Abans d'exigir s'ha d'oferir un finançament en condicions com la resta d'Europa i que les empreses del país ofereixin condicions laborals que justifiquin l'esforç de formació.

2. De Bolonya se'n desprèn que la dedicació als estudis ha de ser completa. Seria desitjable tenir estudiants dedicats per complet a la seva formació, fet que milloraria la qualitat dels estudis, en reduiria la durada i augmentaria el nombre d'estudiants.

Per aconseguir-ho s'han d'eliminar esculls econòmics com les taxes i s'han d'oferir beques salari, o almenys s'han de donar facilitats per compaginar estudis i treball. Però el que s'ha fet ha estat augmentar el cost d'accés als màsters, endurir les condicions de permanència als graus i oferir crèdits bancaris.

3. Una moratòria probablement no pot resoldre defectes estructurals de la reforma, com els problemes de la LOU heretada del PP, o la descoordinació entre Govern, universitats i ANECA; però el fet és que irònicament la mala gestió del procés ha acabat imposant una moratòria, ja que aquest setembre comencen els nous estudis de grau i l'adaptació de carreres es troba a la meitat.

AJEC

1. El sistema educatiu és la principal eina de transformació social, eina que incideix directament en qüestions com la qualitat de vida, l'economia d'un país o la riquesa cultural i de coneixement. Aquests aspectes, de vital importància per a una societat, fan que les expectatives amb el sistema educatiu hagin de ser altes. L'ensenyament superior ha d'aportar a la societat ciutadans lliures, crítics i formats.

2. Sí. Tot i això, depenent de quins estudis es cursin és una missió pràcticament impossible. De tota la vida, estudis com medicina, veterinària o algunes enginyeries han requerit molta dedicació per part dels estudiants, cosa que ha provocat que només una petita minoria treballés i estudiés alhora.

3. No. La qüestió no és si s'ha d'aplicar una moratòria o no. L'Espai Europeu d'Educació Superior és un procés necessari per a la universitat pública catalana. El problema rau en les polítiques que desenvolupen les administracions públiques i els governs de les universitats. El que necessitem no és una moratòria, sinó un increment de la inversió, una gestió més bona dels recursos humans i econòmics i una millora quantitativa i qualitativa del sistema de beques amb criteris progressius. Sense aquests elements, així com amb el disseny d'una nova bona metodologia d'aprenentatge centrada en l'estudiant, l'aplicació de l'Espai Europeu no tindrà sentit.

AIESEC

1. Per AIESEC, que és una plataforma d'estudiants universitaris, el sistema educatiu hauria de ser un dels pilars d'una societat oberta i responsable, amb joves preocupats per les persones i el seu entorn, amb una inquietud de formació contínua, dinàmica i interdisciplinària. Creiem sincerament que les expectatives han de ser màximes i exigents.

2. Molts dels nostres membres, en ser AIESEC una ONG, han de treballar i estudiar al mateix temps. És veritat que cada vegada és més difícil, ja que l'avaluació contínua exigeix més temps setmanal, però segons la nostra visió, la principal errada del sistema educatiu són els valors i les actituds que fomenta i, en alguns casos, la falta de mitjans d'avaluació i seguiment de l'alumnat, i no tant el temps destinat.

3. AIESEC és molt crítica, constructiva, amb l'aplicació de l'EEES: creiem que és un pas endavant en qüestió de metodologia, però molt lluny del nostre ideal. És indispensable que la Unió Europea promogui la participació dels universitaris en la construcció d'un nou sistema sense etiquetes, sense discriminacions, aprofiti la diversitat i la riquesa i sigui socialment responsable.

ESTUDIANTS EN ACCIÓ

1. D'un temps ençà, tothom espera del sistema educatiu que eduqui els i les joves d'una manera integral: no només que els ensenyi matemàtiques o geografia, sinó uns valors i actituds que abans s'aprenien a casa. La universitat pot preparar -i ha de fer-ho- bons professionals i ciutadans amb prou esperit crític per poder triar el seu camí a la vida, però sempre hem d'ésser conscients que la joventut és un mirall de la societat en la qual vivim.

2. És extremadament difícil fer-ho i seguir el ritme establert en la gran majoria de carreres, com a mínim amb el sistema actual: si un estudiant va quatre hores al dia a classe i dedica quatre hores més a pràctiques, a seminaris i a estudiar (que és menys del que qualsevol professor recomana) i, a més, ha de treballar mitja jornada -no ens plantejem ja la jornada completa només té 12 hores per desplaçar-se, menjar i dormir, i res més.

3. Calia una moratòria per a l'aplicació de l'EEES: la major part de la feina s'ha dut a terme en un sol any, i la informació ha arribat als i les estudiants tard i malament, cosa que ha produït diverses situacions problemàtiques durant tot l'any, especialment durant l'estiu. Amb més temps, s'hagués pogut dur a terme un veritable procés participatiu, que hagués millorat el resultat final i hagués demostrat que la comunitat estudiantil també formava part activa de la universitat i que no era considerada només com a client passiu.

Cap a un nou Pla d'actuació territorial

Després de més de tres anys de vigència del primer Pla d'actuació territorial, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya inicia el procés per revisar-lo i per definir el Pla de 2010-2013.

Ara fa ja més de tres anys, a l'AGO de Girona, es va aprovar el primer Pla d'actuació territorial (PAT) del Consell Nacional de la Joventut Catalunya, un projecte històric nascut d'un procés intern de reflexió sobre què era el CNJC i quina era la seva vinculació al territori. El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya havia nascut amb una clara vocació territorial i tenia la necessitat de no perdre el contacte amb la realitat local de la joventut. Per això, l'eina que des d'aquella Assemblea General es dotava, havia de donar la dimensió territorial que potser ens mancava, havia d'esdevenir un veritable agent de dinamització per a les entitats juvenils de base. I com ho feia? El PAT estableix tres eixos principals: la creació de plataformes interassociatives com a motor de vertebració al territori, oferir-los suport i coordinació; l'obertura i descentralització del CNJC, donar-se conèixer i obrir estructura tècnica i seus territorials; i el foment de la participació associativa i juvenil, portar el seu discurs al territori i realitzant-hi actuacions i, a la vegada,

“El PAT aprovat a Girona havia de donar la dimensió territorial que potser mancava al CNJC”

nodrir-se del discurs que ja hi havia.

Més de 1.000 dies després, ara estem a les portes de la revisió d'aquest històric PAT, per la posterior creació del PAT 2010-2013. Durant aquest període d'ateratge al territori hem pogut constatar que la realitat és un xic diferent a com ens la imaginàvem: la realitat associativa juvenil és múltiple i es mostra diversa en

aspectes de nombre, forma, relació entre elles, etc

Tenim molts reptes per davant. Hem de plantejar-nos com donar resposta a realitats territorials poc poblades i, per tant, amb poca quantitat d'associacions (tot i que amb una densitat associativa del jovent més alta); també si el model de Consell Local de Joventut s'adapta suficientment al territori, amb la irrupció d'altres models amb dinàmiques i formes diferents; com ajudar a vertebrar més l'associacionisme juvenil català des d'un punt de vista tan heterogeni; com interloctuar amb les administracions públiques descentralitzades, des d'un punt de vista de col·laboració o de reivindicació del seu paper incomplet; i tants i tants més reptes il·lusionants!

Si en un Debat Juvenil de fa tres anys dèiem que ara era el moment de la participació territorial, ara podem dir que és el moment de repensar com és la participació territorial que hem fet fins ara per, d'aquí

poc, tornar a dir (o així ho esperem), que altra vegada és el moment de la participació territorial al CNJC, perquè tindrem ja el nou Pla d'actuació territorial aprovat.

“Hem constatat que la realitat associativa juvenil és múltiple i diversa en nombre, forma i relació entre entitats”

Per fer-ho, d'aquí a la pròxima AGO de febrer, iniciem un procés participatiu intern per revisar i definir com ho volem fer. Hi voleu participar?

Jordi Escoda

Cap de Participació i Vertebració territorial
territorial@cnjc.cat

El CJB surt al carrer per reclamar que la crisi no l'hem de pagar els i les joves

Un dels objectius del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) és el de posar sobre la taula les diferents problemàtiques que afecten la gent jove de la ciutat. Si ens mirem les xifres de l'atur registrat en els darrers anys, queda clar que l'actual situació de crisi econòmica és una d'aquestes problemàtiques.

Avui hi ha un 150% més de joves inscrits a l'Oficina de Treball de la Generalitat que a l'any 2007 i, actualment, l'atur entre les persones joves és 10 punts superior a la mitjana per a totes les edats.

Per tot plegat, del 17 al 19 de juny, el CJB va celebrar la Setmana contra la crisi, amb l'objectiu de sentir diferents veus sobre la qüestió, donar la paraula a les entitats juvenils de la ciutat i reivindicar que la crisi no l'hem de pagar els i les joves. Després de dos debats, un d'organitzat per les entitats sindicals membres del CJB i un altre amb les associacions polítiques juvenils, la Setmana contra la crisi es va tancar amb una acció al carrer lúdica i reivindicativa, realitzada a la plaça Sant Jaume. Tothom que va passar per la plaça va poder pedalejar sobre una bicicleta

preparada per a l'ocasió, a través de la qual es podia inflar un dels cinc globus gegants instal·lats, que representaven cinc sectors i agents socials: els joves,

“El CJB reclama la fi de l'especulació econòmica i la precarietat laboral per tal que la crisi no la paguin els i les joves”

les grans corporacions, les pimes, les entitats financeres i el sistema polític. Les persones participants havien de respondre qui creien que rebentaria abans a causa de la crisi i, seguidament, havien de pedalejar per inflar el globus triat.

Durant l'acció es va llegir el manifest resultant de la Setmana contra la crisi, a través del qual des del CJB reclamem la fi de l'especulació econòmica i la precarietat laboral per tal que la crisi no la paguem les persones joves. També exposem, entre d'altres arguments, que per revertir la situació necessitem que els agents polítics i les administracions públiques ideïn i apliquin mesures efectives, que les entitats financeres es responsabilitzin dels riscos que han pres i que les grans corporacions siguin responsables socialment i ecològicament.

La versió completa del manifest es pot descarregar a www.cjb.cat.

Oriol Casabella

Responsable del programa Barcelona Jove i Emancipada del Consell de la Joventut de Barcelona

El Consell Local de Joventut de Matadepera organitza un cicle de cinema a la fresca

L'activitat serveix per complementar l'oferta d'oci per als joves a l'estiu, ja que des del Consell es considera que l'oci de qualitat també és un dret.

Un dels objectius del Consell Local de Joventut de Matadepera és vetllar perquè els joves tinguem garantits els nostres drets i llibertats. Molt sovint, alguns oblidem que l'oci de qualitat també és un dret, i més en pobles com el nostre, on per trobar ofertes d'aquest tipus ens cal visitar les ciutats veïnes.

Si durant l'any ja és difícil trobar espais d'oci o cultura al nostre poble, és gairebé una obligació per part nostra que es mantinguin propostes interessants també a l'estiu.

És per això que des del CLJ hem realitzat, un any més, el cicle de cinema a la fresca. Cada diumenge de juliol hem passat una pel·lícula a l'aire lliure, més concretament a les piscines municipals, completant així altres ofertes com el festival de música Quan Cau la Nit, que des de fa nou anys ens aporta música en viu cada dijous al vespre i que organitza l'Agrupament Escolta de Matadepera.

Val a dir que aquest any el cicle de cinema ha estat un èxit, ja que hi han passat més de 100 persones al llarg dels tres dies que hi ha hagut projecció, símptoma inequívoc que hi ha demanda i que calen més propostes com aquesta.

I Consell Local de Joventut de Matadepera

IV Aplec Jove de Pedralta

En van quatre i sembla que fos ahir que fèiem el primer. Els més veterans encara recordem aquell AJP on s'ha de fer, a Pedralta, però que ara la normativa de la zona PEIN ho impedeix. De ben segur que l'AJP tindria més bona rebuda si es pogués celebrar a l'espai que li dóna nom i, per tant, treballarem per recuperar-lo.

Enguany cal destacar el bateig de l'Associació Cultural de Músics de l'Escorxador (ACME) i dels consells escolars en les activitats del Consell de Joves de Sant Feliu de Guíxols.

Com sabeu, el Consell és una plataforma d'entitats i, per tant, com més entitats hi participin, més riurem!

La nit del divendres va començar amb un campionat de DJ de hip-hop que va organitzar la TEDECE. Seguidament, Mikellarre, membre de Sin Fin i natural de la ciutat, i l'exhibició de dos dels membres de Skratch Komando. Durant la nit ens va acompanyar la taula de salut de l'ACAS del Baix Empordà, que va atendre les consultes sobre temes de salut dels assistents i van repartir preservatius. Enguany els consells escolars van tenir el seu bar a la zona d'acampada, una bona manera que els més joves es vagin implicant en la vida associativa de la ciutat.

Ja la primera nit, ens vam adonar que l'espai d'acampada no va convèncer el públic. Tot i l'esforç d'aquest any per millorar-ne els serveis, la proximitat amb el nucli urbà no va motivar la gent a fer nit i es van veure poques tendes. L'Aplec va ser un èxit, tant pel nombre d'entitats implicades com pel públic assistent als concerts, però hem de reconèixer que aquest any l'acampada ha estat un dels punts fluïxos.

L'endemà vam pujar a Pedralta, on va haver-hi rossejat de fideus dels amics de les JERC de Santa Cristina d'Aro i la gimcana "Humor Amarillo". I a la nit, concert al pavelló Carles Nadal i Cosp preparat per l'ACME i les JERC Guíxols, amb els grups Caído de Paz, Malas Influencias, Human Ashtray i Necroblast, i al final, els membres d'Oci Alternatiu van entregar els premis de la gimcana. Durant la vetllada, Creu Roja Joventut de SFG i la Vall d'Aro ens van acompanyar amb el seu programa de reducció de riscos SOM.NIT.

El diumenge vam tornar a pujar a Pedralta i vam clausurar aquest IV AJP amb una botifarrada que ens va oferir la Colla Carnavalesca Uuhquexungu.

Gràcies.

■ Consell Local de Joventut de Sant Feliu de Guíxols

Quedem a l'Ateneu

I si no quedem a l'Ateneu, serà al Casal, al Centre, al Local o a un dels molts espais que les associacions d'aquest país bastim com a punts de trobada i de generació d'idees i d'activitats.

Entre aquestes associacions, les juvenils -amb l'espai i el cau especialment- som responsables de fer que la joventut catalana sigui conscient de la importància de participar en la nostra societat, d'involucrar-se en la millora del nostre entorn vital i d'assolir una plena ciutadania.

L'àrea de participació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) desenvolupa durant aquest curs 2009-2010 un nou projecte, dins de la seva llarga trajectòria, de foment de l'associacionis-

“Les entitats juvenils posen il·lusió en els seus projectes i necessiten més d'un cop de mà amb experiència”

me i de suport a les associacions juvenils. El projecte té el mateix objectiu estratègic de sempre: més i millors associacions juvenils pel nostre país.

Novament, el CNJC estudia les necessitats que les entitats tenim per constituir-nos, per créixer i no morir en l'intent de realitzar i fer arribar els nostres objectius (educatius, sindicals, polítics, culturals, socials, etc) a la gent jove. Després vindrà el moment d'avaluar entre les entitats del CNJC les conclusions que se'n derivin, fer-les arribar a les administracions públiques i solventar (en allò que es pugui) els problemes que es detectin.

Les entitats juvenils, des de la base, posen molta il·lusió en els seus projectes i moltes vegades necessiten més d'un cop de mà amb experiència (pares i mares, militància adulta del partit o sindicat, etc) per tirar endavant. Aquest estudi vol ser, a escala nacional, un cop de mà i unes recomanacions als i les nostres professionals de la joventut.

“Noves formes col·lectives juvenils estan creixent entre nosaltres i el CNJC les acollirà”

Les polítiques de joventut, reconegudes a tants nivells, necessiten que les enfortim amb anàlisis rigoroses i concrets de l'associacionisme actual i de l'associacionisme que ha de venir. Noves formes col·lectives juvenils estan creixent entre nosaltres i la plataforma del moviment associatiu juvenil les acollirà, amb seguretat, perquè es consolidin amb les entitats actuals.

Expressions noves, actuals i de passat per les quals el CNJC, com a plataforma interassociativa nacional, ha de vetllar que gaudeixin de les millors condicions per tirar endavant. Ens veiem a l'Ateneu.

Marc Faustino

Secretari de Participació del CNJC
participacio@cnjc.cat

Joves i eleccions europees

El 7 de juny, 375 milions de ciutadans europeus estaven citats a les urnes. L'ombra de l'abstenció planava d'una manera alarmant. El CNJC, evitant campanyes buides de foment del vot, va anar a buscar els caps de llista i els candidats joves tant per presentar-los les demandes juvenils com perquè s'expliquessin als joves en general.

Just 30 anys després dels primers comicis europeus arribava una nova convocatòria electoral. En un context de crisi global, en què el jovent és un dels col·lectius més perjudicats, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) va elaborar un seguit de propostes per tal que els representants polítics es fessin ressò de les seves preocupacions. Es va fer un document d'incidència política, que desglossava temes de polítiques de joventut, de participació i democràcia, de cohesió social i ciutadania, d'educació superior, recerca i desenvolupament o d'ocupació i condicions laborals, entre d'altres i es van traslladar aquestes peticions als caps de llista dels partits catalans, excepte CDC i PP, que van desestimar qualsevol reunió en aquest sentit.

D'altra banda, el 19 de maig vam organitzar un debat amb els candidats joves, és a dir, els joves que figuraven més amunt de les llistes de cada partit. Va ser a l'Institut d'Estudis Catalans, sota el lema "Jove, Europa decideix, tu decideixes Europa" i amb la col·laboració de la Fundació Universitària Martí l'Humà i el programa europeu *Youth*

in Action. Moderat pel cap de Política del diari Avui, Albert Balanzà, hi van participar representants de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, de Joves d'Esquerra Verda, de la Joventut Nacionalista de Catalunya, d'Unió de Joves, de la Joventut

Socialista de Catalunya, de Joves d'Esquerra Unida i Alternativa i de Noves Generacions del Partit Popular.

Redacció
comunicacio@cnjc.cat

NOTA: podeu consultar el document d'incidència política a l'apartat "documents" del web www.cnjc.cat.

El CNJC, al Press & Communication Meeting de Suïssa

Fidel a la seva tradició de participació activa en aquelles iniciatives promogudes pel Fòrum Europeu de la Joventut (YFJ), del qual n'és membre fundador, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) va ser present al curs de premsa i comunicació que va tenir lloc a Berna (Suïssa), del 17 al 20 de juny.

El curs estava dirigit als tècnics de comunicació dels consells nacionals de joventut i organitzacions juvenils membres del YFJ i el seu objectiu era posar en comú, aprendre i millorar les estratègies comunicatives de les entitats participants. En aquest sentit, cal destacar que el Pla de Comunicació de què disposa el CNJC per al període 2007-2010 va justament en la línia de les principals recomanacions i conclusions que es van extreure al curs.

Curs de formació a Cap Verd

Quan arribes a l'aeroport internacional de Praia sembla que arribes a la lluna: només roques, ni un arbre. L'aire és agradable, no fa massa calor, la gent somriu. Després de dues hores

per una carretera de pedres arribes a Tarrafal, a l'altra banda de la illa.

Veniem de 42 països, semblàvem unes petites Nacions Unides: Burkina Faso, Zimbabwe, Malawi... Entre les activitats, un curs de formació sobre

Cooperació entre l'Àfrica i Europa, un intercanvi polític i cultural entre el Brasil i l'Àfrica, un seminari de la subregió de l'Àfrica de l'Oest sobre Polítiques de Joventut i la Carta Africana de la Joventut, i el nostre curs per a formadors en Educació No Formal. Vam parlar del tema durant una setmana, en un ambient únic, on no sabies qui era el formador i qui el participant.

Totes les activitats estaven emmarcades en la Primera Universitat Africana de Joventut i Desenvolupament, tot un èxit; i durant la cerimònia de clausura el president del govern de Cap Verd va declarar que firmaria la Carta de Joventut d'Àfrica, amb la qual cosa només faltava la firma d'un altre país.

A tots els pobles de l'arxipèlag hi ha connexió wi-fi, els joves es connecten, llegeixen el diari, xategen, Facebook, Twitter, tenen un blog. A Cap Verd, però, no hi ha recursos naturals -ni carbó, ni ferro, ni res-: l'únic recurs que tenen són les persones.

Riccardo Gulletta

Representant del CNJC a la Universitat Africana de Joventut i Desenvolupament

Cooperació

El CNJC s'acosta a Colòmbia

El dissabte 20 de juny, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) va celebrar la "Jornada sobre Colòmbia: joves i conflicte", que va comptar amb la col·laboració de la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia, el Col·lectiu Maloka i l'International Peace Observatory.

Les ponències van arrencar amb una panoràmica del conflicte armat, per després centrar-se en diferents temes que afecten els joves: moviments d'estudiants, brigades d'acompanyament, drets humans i propostes de resistència. A l'hora de dinar, els participants van tenir l'oportunitat de degustar un *sancocho*, el plat més popular de la gastronomia colombiana, i de xerrar amb els integrants del grup de rap Los Renacientes, líders juvenils de la

comunitat afrodescendent de Cacarica (Chocó), marcada per una història de desplaçaments forçats.

La Jornada es va celebrar en el marc de la reactivació de la participació del CNJC a la Taula Catalana per la Pau i els Drets Humans a Colòmbia. La Taula és un espai de concertació d'àmbit català i està formada per ONG, sindicats, administracions públiques i d'altres entitats. El seu principal objectiu és la promoció i protecció dels drets humans a Colòmbia i el suport a un procés de pau negociat, tot tenint com a marc de referència les recomanacions de les Nacions Unides i d'altres organismes internacionals.

Gisela Gonzalo

Cap d'Internacional i Cooperació del CNJC
internacional@cnjc.cat

"La jornada s'inclou en la reactivació del paper del CNJC dins la Taula per Colòmbia"

El CNJC, al Sàhara Occidental

A l'Assemblea General Ordinària del 2009, el Consell va signar el cinquè conveni bianual de col·laboració amb la Unió de Joves del Sàhara Occidental (UJSARIO).

El CNJC i l'UJSARIO acorden prioritzar diferents accions basant-se en el reconeixement i defensa del dret d'autodeterminació dels pobles, dels drets humans, i en la necessitat d'enfortir els llaços existents entre els i les joves catalanes i sahrauís, sempre tenint en compte la perspectiva de gènere, la sensibilització d'ambdues societats respecte la vulneració del reconeixement de drets i de la manca de llibertat i de justícia social, formació tècnica del jovent sahrauí, manteniment d'un flux d'informació permanent i realització d'una interlocució política entre el CNJC i l'UJSARIO i institucions polítiques d'ambdues regions.

Actualment, i des del grup de treball de Cooperació, treballem en la realització del seminari internacional de suport al poble sahrauí EUCOCO a Barcelona al novembre i en el seguiment dels esdeveniments al Sàhara Occidental. L'aprovació d'una caravana d'intercanvi de joves catalans i catalanes als campaments de Tindouf ens permetria iniciar tot un seguit d'accions formatives i sensibilitzadores a Catalunya i als campaments sahrauís, al mateix temps que enviariem material informàtic i establiríem una xarxa de contacte permanent.

Si voleu conèixer més del conflicte al Sàhara us recomanem visitar el web <http://www.vest-sahara.no> o <http://comitecatala.blogspot.com>

Per una societat més lliure i democràtica

El CNJC va participar a la pedalada que SOS RACISME organitzava el 21 de maig passat en recordatori de l'aprovació ara fa un any de la Directiva europea sobre el retorn de les persones migrades (també anomenada Directiva de la vergonya). El recorregut, d'aproximadament dotze quilòmetres, anava de la plaça d'Espanya fins al Centre d'Internament per a Estrangers (CIE) situat a la Zona Franca. Els xiulets, timbres, música i missatges de solidaritat amb les persones retingudes al CIE es van fer sentir durant la marxa.

Les vulneracions dels drets humans continuen al Projecte de llei d'estrangeria espanyola, ja que amplia el termini de detenció fins a 60 dies per una simple falta administrativa, possibilita l'expulsió de menors i segueix sense millorar les garanties judicials dels retinguts i la transparència dels CIE. Existeixen denúncies contra aquests centres per déficit de salubritat, maltractaments, agressions i corrupcions i no és casual que jutges i advocats, ONG i associacions observin el tràmit d'aprovació d'aquesta llei per tal que s'adeqüi a la Constitució i a les lleis vigents.

Com a persones hem de reflexionar si volem una societat democràtica on "tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets..." (art. 1- Declaració Drets Humans).

Sònia Villoro

Secretària de Cooperació i Cohesió social del CNJC
cooperacio@cnjc.cat

Una Llei d'educació que no és d'aquest país

Vam estar alerta des de la presentació del document de bases que el Departament d'Educació va fer públic el novembre de 2007 i que el secretari de Polítiques Educatives ens va presentar ja amb força crítiques; vam saber convertir ràpidament aquestes crítiques en propostes alternatives de redactat a mesura que el procés anava avançant, però a Educació i al mateix conseller Maragall els importava poc. Tan poc que ens va anunciar que no n'incorporaria res perquè el projecte era el que era, el que ha acabat sent.

Així les coses, i malgrat que hem treballat insistentment amb tots els grups parlamentaris, el moviment associatiu juvenil del país no considera que tinguem sobre la taula una bona llei. És més, aquesta LEC no és d'aquest país, no es correspon als nivells de desenvolupament social adquirits, sinó

La recent aprovada Llei d'educació de Catalunya (LEC) no pot ser considerada com a tal per les entitats juvenils del país. Tot i haver sabut convertir les crítiques en propostes alternatives, el text final no n'ha incorporat cap.

que sembla pròpia d'èpoques antigues o d'altres indrets amb menys sort.

La manca volguda de consens social i les reaccions deplorables d'aquells que seran els encarregats de fer-la complir porten el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) a creure que el que podria haver estat una llei de normalitat per a tota la societat catalana no ha estat res més que una magnífica oportunitat perduda.

“Aquesta llei no es correspon als nivells de desenvolupament social adquirits, sinó que sembla d'èpoques antigues o d'indrets amb menys sort”

El CNJC ha mostrat reiteradament el seu ferm compromís amb l'escola pública, laica i de qualitat (fins i tot per resolució d'Assemblea) i el seu suport a una llei que garantis l'educació com a servei públic. Per a les entitats juvenils, la LEC no fa cap aposta ferma i decidida per combatre les desigualtats existents. Les seves constants ambigüitats deixen les portes obertes a disposició del govern de torn, com per exemple la possibilitat de mantenir el concert públic en el cas dels centres privats que segreguen entre nens i nenes.

A més a més, la LEC no considera l'alumnat com a subjecte de llei, i és una de les nostres reivindicacions. Cal que es participi en l'educació i que s'eduqui en la participació, cal que qualsevol alumne se senti part protagonista del seu procés educatiu. Cal un marc de drets i deures

“Les seves constants ambigüitats deixen les portes obertes a disposició del govern de torn”

que ho reguli de forma universal, fet que la LEC tampoc no blindava.

Amb tot, les entitats juvenils, decebudes amb el resultat final, estarem especialment alerta de com s'aplica la LEC. Si més no, aquí sí que esperem la mínima complicitat de les autoritats competents, negada fins ara.

Pau Planelles

Secretari d'Educació Formal del CNJC
educacio@cnjc.cat

El CNJC exigeix un canvi de rumb en les polítiques juvenils

Els participants a la XXXI Assemblea General reclamen que les administracions passin de la consulta i la retòrica a la inclusió i la incidència real de la tasca del moviment associatiu juvenil.

Badalona ha estat la ciutat que enguany ha acollit la XXXI Assemblea General Ordinària del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC). Va ser el darrer cap de setmana de març i hi van assistir representants de 30 entitats membres, que van aprovar una desena de resolucions [v. annex]. En destaca la que reclama un major reconeixement, per part de les administracions, del paper interlocutor del Consell en matèria de joventut. Un paper que sovint es limita a l'audiència i la consulta, quan el que cal és que s'incorpori la dimensió juvenil en totes aquelles polítiques que afecten el jovent,

i no només des d'un punt de vista assistencial o passiu, sinó com a actors polítics en potència. La resolució apunta al nou Pla Nacional de Joventut, per al període 2010-2020, com a marc fonamental on inclou aquests punts de vista.

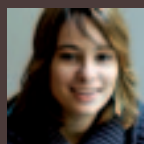
Informe de gestió no aprovat

Un dels punts més delicats de l'Assemblea es va produir quan les entitats no van aprovar l'informe de gestió del Secretariat, per 13 vots a favor i 15 abstencions. Tot i el desconcert inicial, per l'excepcionalitat de la situació, tot el Secretariat, liderat per l'equip de presidència, va entomar l'encàrrec de l'assemblea de resoldre, en

els propers mesos, els temes pendents que havien propiciat les abstencions.

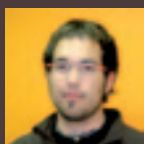
Nou Secretariat

Com cada any, l'Assemblea General Ordinària és l'ocasió en què es renova una part del Secretariat del CNJC. Enguany deixaven el càrrec Fidel González, Roger Gili, Maria Moya, Lluís Monerris, Soco Mbuy i Gerard Sugranyes i les entitats van aprovar l'elecció dels nous representants: Marc Faustino, Sònia Villoro, Luca di Gennaro, Aleix Clarió, Pablo Bonat i José Luis del Àguila. Agnès Russiñol, Cèsar Martínez i Pau Planelles continuen el seu mandat.

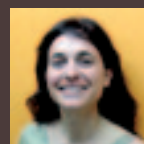
AGNÈS RUSSIÑOL

Acció Escolta de Catalunya.
Barcelona, 27 anys.
Presidenta.
Àrees: Educació no formal, Polítiques de Joventut i Relacions Institucionals.

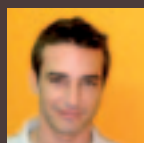
PABLO BONAT

Escoltes Catalans
Barcelona, 26 anys.
Àrees: Educació no formal, Vertebració territorial i responsable de la demarcació de Tarragona i Terres de l'Ebre.

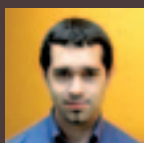
SÒNIA VILLORO

Servei Civil Internacional (SCI)
Barcelona, 34 anys.
Àrees: Cooperació i Cohesió social.

CÈSAR MARTÍNEZ

Dona - Joves Nacionalistes per la Igualtat.
Badalona, 31 anys.
Vicepresident primer.
Àrees: Internacional, Polítiques de Joventut, Relacions Institucionals i Salut.

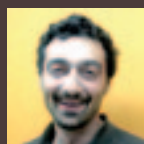
JOSÉ LUIS DEL ÀGUILA

Associació d'Estudiants de Formació Professional (AEFP)
Barcelona, 25 anys.
Àrees: Educació formal i Participació.

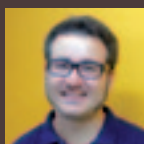
ALEIX CLARIÓ

Unió de Joves (UJ)
Girona, 22 anys.
Àrees: Comunicació, Salut i responsable de la demarcació de Girona.

LUCA DI GENNARO

Joventut Europea Federalista (JEF)
Nàpols, 33 anys.
Vicepresident segon i secretari tresorer.
Àrees: Internacional, Cohesió social i Gestió econòmica.

PAU PLANELLES

Joves d'Esquerra Verda (JEV)
El Pont de Suert, 20 anys.
Àrees: Emancipació, Desenvolupament territorial i responsable de la demarcació de Barcelona.

MARC FAUSTINO

Espai Jove de la Intersindical-CSC
Barcelona, 33 anys.
Àrees: Participació, Emancipació, Gestió laboral i responsable de la demarcació de Lleida.

L'Assemblea General Extraordinària culmina la reforma dels Estatuts del CNJC

El passat 30 de maig el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya va celebrar la seva XX Assemblea General Extraordinària (AGE), coincidint amb el Comitè Executiu d'estiu, que es va voler avançar per disposar de més temps per desenvolupar el Pla de treball 2009-2010.

El motiu d'organitzar una AGE era, en aquesta ocasió, el tancament del procés de reforma dels Estatuts i de les normes de funcionament intern del Consell. Tres anys després de l'aprovació del Pla d'actuació territorial (2006-2009), s'adapta la normativa que regula el funcionament del CNJC a la realitat territorial, i així permet, de nou, que els consells locals de joventut puguin ser entitats de ple dret i representar la veu dels seus municipis a nivell nacional. Ara falta modificar la llei que regula el CNJC per adaptar-la a aquests canvis introduïts i revisar la situació d'aquelles entitats que sol·licitin ser membres de ple dret. Per això, l'Assemblea va escollir una comissió d'estudi per a l'adequació a la nova realitat jurídica.

Alhora, el Comitè Executiu va servir per explicar el repartiment de tasques i responsabilitats entre els i les membres del Secretariat i per presentar el desenvolupament i la calendarització del Pla de treball 2009-2010 del CNJC.

Un nou Debat Juvenil

Com heu comprovat només en veure'l, el nou número del Debat Juvenil és ben diferent de tots els anteriors. N'ha canviat el format –més petit i manejable–, la capçalera, els elements gràfics, el tipus de lletra, el nombre de pàgines, algunes seccions. I és que encetem una nova etapa de la revista, en què volem atendre les preocupacions del jovent d'una manera més aprofundida i volem donar més veu encara a les entitats membres del CNJC, al mateix temps que ens continuem fent ressò d'aquelles activitats més rellevants del Consell o en què aquest ha participat. I tot això, aquesta nova etapa, l'hem volgut fer notar també a nivell gràfic.

Portàvem més de tres anys amb la mateixa capçalera i els mateixos eixos de continguts i més de nou amb un disseny

similar. Val a dir, també, que el canvi que comença amb aquest número 91 ha estat fruit, en bona part, de la retallada pressupostària en què el CNJC es troba immers, i abans que intentar editar el mateix producte reduint-ne la qualitat, hem aprofitat l'ocasió, tot i les limitacions, per fer un salt endavant i renovar la revista.

El disseny i maquetació del nou Debat Juvenil, que serà de publicació quadrimestral i de 3.250 exemplars de tirada, ha anat a càrrec del dissenyador Noè Fanlo, responsable també dels anteriors números. La impressió s'ha fet als tallers de Gramagraf SCCL, de Badalona.

Esperem que el nou Debat Juvenil us resulti tant o més atractiu que abans i no dubteu en fer-nos arribar qualsevol comentari o suggerència al respecte.

Commemorant els 30 anys

Ja el VI Sopar de l'Associacionisme Jove Català, el de finals del 2007, portava per lema "30 anys educant pel país". Feia 30 anys de la primera Carta de la Joventut Catalana, la primera manifestació escrita del moviment associatiu juvenil català. I el VII Sopar, el de finals del 2008, serviria com a tret de sortida dels actes de commemoració, ara sí, del 30è aniversari del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

No era qüestió d'organitzar un gran acte autoreferencial i d'autoconsum, en què destinar energies i recursos tan necessaris per a altres coses. La idea, des d'un inici, era incorporar la commemoració dels 30 anys als actes o manifestacions públiques que ja venia fent el Consell, a vegades amb un simple lema de record, altres amb un repàs més atent i amb més contingut d'aquesta trajectòria. L'Escola de Formació, al gener, seria un exemple del primer; el darrer número del *Debat Juvenil*, el 90, un exemple del segon.

No obstant això, organitzar alguna commemoració oficial, amb tota l'atenció, encara que fos breu i discreta, als 30 anys del CNJC, era una cosa que també calia fer. I ho hem fet per dues vessants: una d'institucional i una de lúdica.

La primera la va acollir el Parlament de Catalunya el 25 de març i va ser un acte de reconeixement de la màxima institució del país envers el Consell i la tasca que duen a terme totes les seves entitats, envers el voluntarisme, l'entrega i l'educació en valors. Hi van intervenir el president del Parlament, Ernest Be-

nach, el secretari de Joventut de la Generalitat, Eugeni Villalbí, el primer president del Consell, Ricard Julià i l'actual presidenta, Agnès Russiñol. Entre els assistents, representants del món associatiu juvenil i exmembres de tots els secretariats que han dirigit el CNJC.

“Encara que fos breu i discreta, calia fer alguna commemoració oficial del 30è aniversari”

Al cap de pocs dies, la setmana següent, tenia lloc a l'Espai Jove Gràcia la part lúdica: un concert amb els grups Dijous Paella, La Carrau i Cayena, sota el lema "30 anys fent xarxa". Hi van dir unes paraules la presidenta del CNJC, Agnès Russiñol, i la presidenta del CJB, Marta Cots, en tant que entitat amfitriona. La música, però, era la protagonista d'aquella nit, amb dos dels grups presentant

nous discos, i amb un auditori ple de jovent entregat.

D'ara fins a finals d'any, s'ha previst celebrar els actes commemoratius de l'aniversari a les diferents demarcacions territorials que té el CNJC.

Redacció
comunicacio@cnjc.cat

Miguel Núñez:

Illibertat, justícia i compromís

JEV fomenta la recuperació de la memòria històrica amb un homenatge a Miguel Núñez.

Hi ha vides que impressionen, o que esgarrifren. I la de Miguel Núñez n'és una. En Miguel va ser un lluitador incansable i una persona amb un coratge immens. El seu compromís polític i social va ser ferm en tots i cada un dels moments de la seva vida. No importava si podia perdre-hi la vida. Membre de la Lleva del Biberó, lluitador antifranquista, diputat a les Corts durant la transició i fundador de l'ONG Las Segovias-Acsur, en Miguel és i serà un heroi anònim de la lluita per la democràcia.

“El seu compromís polític i social va ser ferm en tots i cada un dels moments de la seva vida”

L'any 1936 va col·laborar en la fundació de la Joventut Socialista Unificada. Aquesta decisió el va portar, amb només 18 anys, a la presó, on el van condemnar a mort. Afortunadament, l'execució no es va dur a terme i, un cop fora, va passar a ser membre de l'Agrupació Guerrillera de Catalunya. Quan la lluita armada contra la dictadura franquista va perdre sentit amb el final de la Segona Guerra Mundial, en Miguel es dedica a organitzar, clandestinament, el PSUC. D'aquesta manera s'iniciava la coordinació a Catalunya de la principal oposició al règim de Franco, una tasca arriscada però crucial per mantenir la flama de l'Espanya republicana.

L'any 1958 va ser detingut per la policia i interrogat per Antonio Creix, membre de la brigada política i temut per la seva falta d'esdrúpols. A Via Laietana va estar penjat durant diversos dies d'unes manilles agafades a una canonada, fet que li va provocar una dislocació de l'espatlla. D'aquí el van enviar al penal de Burgos, on va passar nou anys.

“Membre de la Lleva del Biberó, lluitador antifranquista, diputat a les Corts durant la transició i fundador de l'ONG Las Segovias-Acsur, en Miguel és i serà un heroi anònim de la lluita per la democràcia”

Restaurada la democràcia, l'any 1978 en Miguel va ser elegit diputat a Corts pel PSUC. L'any 1982 deixa la seva feina com a parlamentari i funda ACSUR – Las Segovias, ONG de cooperació amb els països del tercer món. En aquell moment, en Miguel va abandonar el que podia ser,

per primer cop en la seva existència, una vida plàcida i tranquil·la, per comprometre's, una altra vegada, amb els que més ho necessitaven.

És per tot això i molt més, que des de Joves d'Esquerra Verda (JEV) considerem en Miguel un exemple de compromís amb la lluita per les llibertats i la justícia social. Una d'aquelles persones imprescindibles i amb les quals les polítiques de recuperació de la memòria han començat a fer justícia.

Per totes aquestes raons, des de JEV expliquem la història d'en Miguel i la de tants homes i dones que ens han deixat vides exemplars de compromís, lluita i sacrifici, i participem en un vídeo documental i un còmic sobre la seva història. Els i les joves compromesos tenim el deure de mantenir-la viva.

Miguel Ángel Díaz i Janet Sanz
Coordinador i Coordinadora Nacionals de Joves d'Esquerra Verda (JEV)

Finançament socialista 2009 = generació hipotecada

Què n'hem tret els joves catalans del finançament socialista pactat el juliol de 2009? Quina és la "fita històrica" (en termes del conseller Castells) que hem assolit com a poble? Sí, tenim uns quants diners de més. Però a quin preu? Al preu de renunciar al model just que ens pertoca per llei? Al preu de renunciar al tractament bilateral de Catalunya amb Espanya? Al preu de ser tractats com una comunitat autònoma més i recollir les engrunes que vulguin els veïns espanyols? Mal ens pesi, tots aquests preus són certs.

“Fa uns mesos, la Joventut Nacionalista de Catalunya iniciàvem una campanya on demanàvem a José Montilla que no hipotecués el futur dels joves catalans”

Per què vam fer l'Estatut sinó per evitar que es produís precisament una nova edició del *café para todos*? Per què el vam fer si sense l'Estatut, CiU ja en va aconseguir més que els 3.800 milions d'euros que alguns festegen? Volíem un canvi de model, no uns diners de més.

Més enllà dels arguments i xifres que ara es puguin eximir per justificar l'incompliment de l'Estatut de l'acord socialista, portem aquest acord cap a un terreny transversal: què significa per a la generació de gent jove que representem aquest acord de finançament?

Fa uns mesos, la Joventut Nacionalista de Catalunya iniciàvem una campanya on demanàvem a José Montilla que no hipotecués el futur dels joves catalans. Que la nostra generació -més que cap altra- necessita que Catalunya tingui els recursos que estableix l'Estatut amb la vista posada en el futur. Per invertir en infraestructures, equipaments i serveis que nosaltres haurem de rendibilitzar al servei del país.

Per què aquests 5.000 milions addicionals que es desprenen de l'Estatut? Doncs molt senzill: en una doble direcció. A curt termini, per ajudar els joves catalans, amb més d'un 30% d'atur, a fer front a la crisi. I amb la vista posada a l'horitzó, per crear les situacions necessàries per garantir un futur econòmic i social sòlid.

Ens ho proporciona això el finançament pactat per ambdós governs? Clarament no. Fins i tot suposant certs els 3.855 milions d'euros que cobrarem el 2012, no en tindriem prou ni per eixugar els 4.862 milions d'euros de dèficit que va tenir la Generalitat l'any 2008.

Per tant, senyor Montilla i, per extensió, senyor Puigercós: amb aquest acord han fallat a 1.700.000 joves catalans que -independentment de la nostra afiliació- teníem les esperances posades en la fermesa del seu govern en la defensa dels nostres interessos i no pas en els del senyor Zapatero. Gràcies per hipotecar-nos.

Malgrat això, alguns seguirem treballant per canviar les coses i tenir la valentia que avui alguns no han tingut. Malgrat vostès i la seva feblesa, els joves catalans d'avui seguirem treballant per fer del nostre somni un camí de realitats.

Gerard Figueras

President de la Joventut
Nacionalista de Catalunya (JNC)

Camps de treball, la pau a les mans

El Servei Civil Internacional de Catalunya coordina l'enviament de voluntaris i voluntàries a camps de treball als cinc continents. Els camps destaquen per promoure la cultura de pau i la justícia social.

“Un viatge normal es recorda en fotos; els camps de treball passen a formar part dels sentiments”. L'any passat, Franco Chiaravalloti va ser voluntari en un camp de treball a Kenya organitzat pel Servei Civil Internacional de Catalunya i, com ell, cada any més de 5.000 voluntaris de tot el món viuen aquest tipus d'experiència.

No és el mateix un camp de treball que un viatge de turisme. Així ho descriu en Franco: “un turista va a conèixer llocs, un voluntari no només va a ajudar, sinó a relacionar-se amb la gent”.

Els camps internacionals de treball voluntari són un servei voluntari de cooperació, on un grup de persones de diferents condicions, cultures i creences, participa de manera conjunta i voluntària en la realització d'un projecte de solidaritat.

Aquest tipus d'intercanvi té els seus orígens l'any 1920, prop de Verdun (Estat francès), amb homes i dones de diferents nacionalitats, que poc abans havien combatut els uns contra els altres i que van treballar per reconstruir aquella zona devastada per la guerra.

Dos anys després es proposava un servei civil internacional com a solució alternativa al servei militar. Però no va ser

fins a l'any 1932 que, seguint aquesta idea d'alternativa al servei militar, es va consolidar el Service Civil Internacional com una organització amb estatuts legals.

A nivell català, l'SCI-Cat ja fa més de vint anys que coordina l'enviament de voluntaris i voluntàries catalanes als més de 700 camps internacionals de treball d'arreu del món. Alhora, també rep voluntaris i voluntàries per als camps de treball que tenen lloc a Catalunya, les Illes Balears i La Rioja.

Hi ha camps durant tot l'any, tot i que la majoria es concentren en els mesos d'estiu. Duren entre 10 dies i quatre setmanes i les temàtiques són diverses: solidaritat amb el tercer món, desarmament i educació per la pau, animació de persones amb disminucions físiques o psíquiques, agrícoles o ecologistes, exclusió social, art i cultura, etc.

Arà bé, el camp de treball és només una eina per conèixer una altra realitat i no una finalitat en si mateixa. Carla Perachi, que va apuntar-se al camp de treball “La ruta del cafè”, a Mèxic, creu que la cooperació en sí mateixa no canvia les coses, sinó que “el canvi té lloc dins teu, quan retornes a la teva realitat”.

Berta Alarcó

Tècnica de Comunicació de l'SCI-Cat

Joventut de present, joves de futur i CNJC

Em fa una il·lusió especial escriure aquest article. Ho dic perquè serà el darrer que faig com a secretari general de la Unió de Joves (UJ). Agraït, i que quedi escrit a totes i tots els joves de la UJ, però també a totes les entitats del CNJC, per donar-me l'oportunitat de conèixer la vida associativa del nostre país. Moltes Gràcies.

Vull començar fent una reflexió general: què estem disposats a fer i fins a quin punt pel futur de Catalunya? Fins a quin punt els joves som capaços de sacrificar-nos per aconseguir els nostres objectius? Quants joves saben de l'existència del CNJC? I quants d'ells s'hi impliquen de veritat?

Els informes de la realitat associativa juvenil catalana són, si més no, preocupants. Es desaprofiten moltíssim els canals d'acció que tenim, i nosaltres, que tenim no només el deure de treballar per Catalunya i pels nostres joves sinó també de buscar la seva implicació, som incapaços d'atreure aquest canal de reivindicació.

“Es desaprofiten els canals d'acció que tenim i som incapaços d'impli-car el jovent”

Tot i aquest començament us he de dir que tinc esperança. Després de més d'una dècada en una entitat juvenil, l'experiència em dona prou visió de conjunt i el convenciment necessari com per saber que el moviment associatiu juvenil pot i ha de proposar mesures constructives basades en les variables que més afecten el jovent

i, si vol, pot evitar caure en cap corrent o tacticisme polític. Però també hem de ser capaços de fer una pedagogia propera, d'amic a amic, d'encendre la llum, l'intel·lecte, el valor, l'esperit i l'enginy dels nostres joves.

“No podem desaprofitar tants i tants joves que han hagut de marxar del país per manca de suport”

S'ha d'evitar, per exemple, continuar desaprofitant tants i tants joves talents; joves universitaris o no que no han tingut més remei que marxar del nostre país per manca d'ajudes per estudiar, o de recursos per investigar; en definitiva, per manca de suport. I és que destruint les bases dels nostres futurs líders no es construeix un país; som una realitat nacional, sí, però fins que no aconseguim millorar totes aquestes mancances serem únicament una realitat utòpica.

Ara, quan hi ha tantes i tantes coses importants per decidir, ara és el moment de capgirar la situació dels joves. Invertir en la seva educació, en recerca, en joves

emprenedors, en donar-los alternatives de futur; però també invertir temps en escoltar-los i aprendre de la seva creativitat, del seu escepticisme, de la seva crítica... En resum, valorar i potenciar aquest esperit adormit que hi ha al nostre país, els joves; i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya té molt i molt a dir! Sincerament, crec que l'única solució passa per la unitat d'acció dels joves associats i no associats, i el CNJC ha estat, és i, si volem -torno a repetir volem-, serà el marc que ho farà possible.

Gràcies.

Pep Moliné

Secretari general de la Unió de Joves

Contra la crisi a l'estiu, associacionisme educatiu!

Els agrupaments, esplais i casals de joves associatius reivindicuem, amb una campanya i un manifest a www.contralacrisialestiu.org, el valor afegit de la nostra proposta educativa.

Tot i que el 2008 ja era obvi que les coses anirien maldades, ha estat l'estiu del 2009 que s'ha guanyat, de moment, el qualificatiu de "l'estiu de la crisi". Potser sigui per això que, estranyament, els mitjans de comunicació han parat una mica més d'atenció a les activitats que els infants i joves de Catalunya farien durant l'estiu, ja que moltes famílies no podrien fer front a les despeses d'unes colònies o un casal. I, ja se sap, tot allò que es pot relacionar amb la paraula "crisi econòmica" ven força.

Però la majoria de mitjans de comunicació han basat les seves notícies i informacions en un model d'activitats d'estiu que a les entitats d'associacionisme educatiu ens és força estrany. Les empreses de serveis socioeducatius organitzen de manera professionalitzada casals i colònies per atendre una demanda del mercat de l'economia social: oferir a les famílies activitats amb què atendre temporalment els seus fills. En canvi, la nostra raó de ser és molt lluny de l'assistencialisme. Som joves voluntaris que ens trobem al voltant de diversos projectes amb una missió, que és la d'involucrar-nos en la transformació social a través d'una de les maneres més transversals i estructurals: l'educació. Una educació molt diferent de la que reben els alumnes a classe. Una educació que anima els "ciutadans més novells" a associar-se en el seu temps lliure, a assumir responsabilitats i saber conviure, a ser crítics i propositius, a ser curiosos...

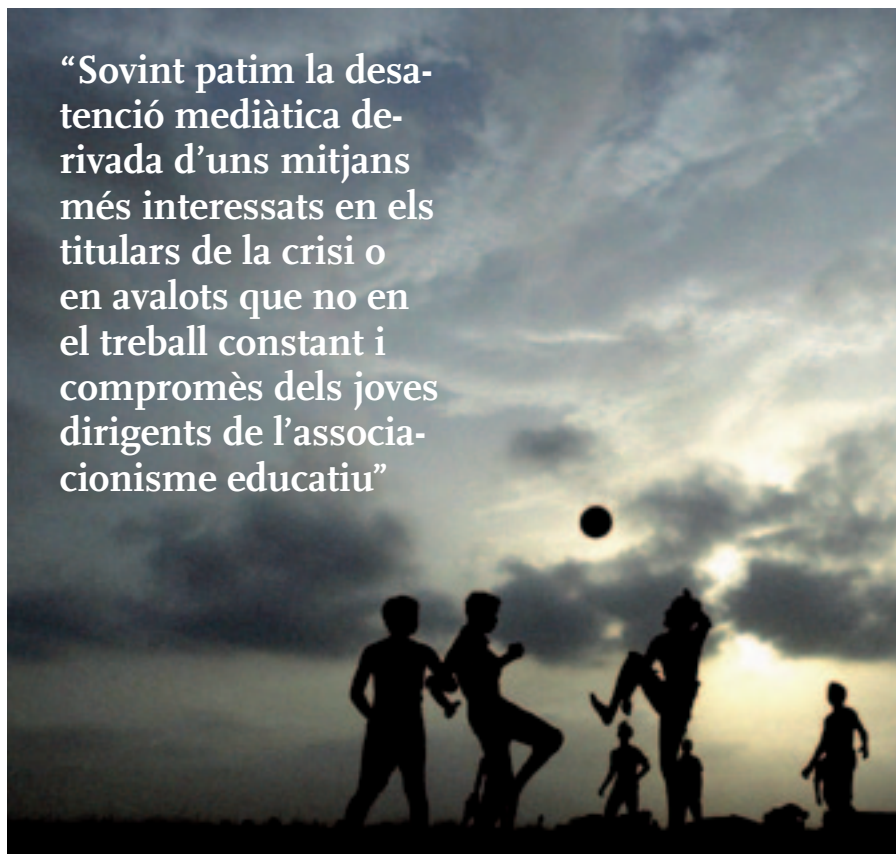
Aquesta diferència no s'ha donat a conèixer a la societat. I cal un esforç per part nostra per explicar-nos. Així neix "Contra la crisi a l'estiu, associacionisme educatiu!" (www.contralacrisialestiu.org) una pàgina web per mostrar el nostre argumentari, un espai on també hem

denunciat que les empreses demanin diners a les administracions públiques i a patrocinadors perquè es puguï accedir als serveis socioeducatius en temps de crisi quan avui hi ha més de 30.000 infants i joves que no els consumeixen, sinó que participen a caus, esplais i casals; amb caps escoltes i monitors que no cobren, i que impulsen entitats de poble o barri que tenen també, de ben segur, problemes derivats de l'actual situació econòmica. En darrer lloc,

www.contralacrisialestiu.org pretén fer més visible tot un col·lectiu d'entitats que sovint patim la desatenció mediàtica derivada d'uns mitjans més interessats en els titulars de la crisi o en avalots i no en el treball constant i compromès dels joves dirigents de l'associacionisme educatiu.

Miquel López
Secretari General Acció
Escolta de Catalunya

"Sovint patim la desatenció mediàtica derivada d'uns mitjans més interessats en els titulars de la crisi o en avalots que no en el treball constant i compromès dels joves dirigents de l'associacionisme educatiu"

“La governança” o el retorn a la universitat franquista

Des de fa un any els *lobbies* de poder de la universitat pressionen per desballestar la democràcia universitària. Sota la marca “governança” s’amaga la universitat vertical del Franquisme.

Bellaterra, quilòmetre zero de la universitat catalana, deia la premsa del manifest que duu aquest nom. Era l’any 1975, la dictadura encara era ben present, i un grup de professors progressistes plantava cara al claustre de la Universitat Autònoma de Barcelona. Les reivindicacions: universitat popular, autogestió interna i control per part de la societat. En resum, autonomia.

Fa 30 anys la universitat era un bastió del progressisme enmig de la dictadura. Irònicament, avui en dia les autoritats universitàries, que s’aferran a les seves augustes càtedres sostingudes per menys del 10% dels vots, els nostres campions de la democràcia que guanyen eleccions d’un sol candidat, volen desfer la feina per la qual probablement ells mateixos van lluitar de joves.

Després d’alguns anys de fer tota la feina en obscures comissions i òrgans *ad hoc* on els membres s’escullen a dit, els rectors i rectores s’han cansat i volen deixar de fer la feina d’amagat. El model proposat és simple i fins i tot té nom, la seva versió de la “governança”. Consisteix en concentrar el poder en les mans del rector o rectora i uns pocs privilegiats del *board* o consell directiu. Aquest petit equip tindrà l’última paraula en tot, escollirà els degans i consultarà i escoltarà les voluntats del poble quan convingui.

“El Rector es el Jefe de la universidad”, deia l’article 38 de la *Ley de ordenación de la Universidad española* de l’any 1943 de la dictadura franquista. En el Llibre Blanc de la Universitat de Catalunya publicat pels rectors fa un any les intencions són clares: crear un “*board* o Consell Directiu integrat per membres que són nomenats pel Govern”, el qual “sol comptar amb una figura

que n’assumeix la responsabilitat executiva”; el rector, és clar, el “jefe”.

El Claustre, l’únic espai on es pot fiscalitzar la feina que fan cada any els gestors de les universitats, desapareix completament. Les eleccions, ja siguin al mateix Claustre o a rector, passen a ser opcionals, més aviat poc àgils i eficients, un instrument del passat. Com diuen els rectors al Llibre Blanc, “la responsabilitat última de l’elecció del rector recau sobre una junta, amb participació o no de la comunitat acadèmica”.

“Els rectors pressionen el Departament d’Universitats perquè la nova LUC incorpori mesures típiques de la legislació franquista”

Resulta esfereïdor que l’any 2009 els rectors i el seu *lobby* de poder, l’ACUP, pressionin el Departament d’Universitats perquè la nova LUC incorpori mesures típiques de la legislació franquista, un camí que la LOU deixa entreveure.

Des de l’AEP fem una crida al sentit comú dels nostres governants i a la comunitat universitària, estudiantat, professorat i personal de les universitats, per a que defensem el llegat d’autonomia i llibertat que hem heretat.

Oriol Arcas
Responsable d’AEP-UPC

El sector del lleure educatiu: alguns apunts per a la reflexió

El sector del lleure educatiu s'ha establert com una via d'ocupació per molta gent jove que desenvolupa els seus estudis o busca una altra feina. Joves vinculats o no al món del lleure associatiu realitzen feines en aquest sector, principalment lligades al monitoratge. És una de les idees presents a l'estudi "Detecció i prospecció de necessitats de formació en el sector del lleure educatiu i sociocultural" realitzat per la Fundació Pere Tarrés i la UGT, i finançat pel Consorci de Formació Contínua de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu, l'any 2006.

Aquesta recerca, malgrat ser de l'any 2006, serveix de punt de partida per posar sobre la taula algunes de les qüestions que afecta aquest sector en l'actualitat.

Primer, aquest sector econòmic, considerat un nou jaciment d'ocupació, es caracteritza per tenir una oferta molt heterogènia, mostra una gran diversitat respecte els agents que hi intervenen, les activitats que ofereixen, els temps en què les ofereixen, els espais on es desenvolupen i els destinataris. La mercantilització del sector deixa lloc també a un procés de professionalització i ha portat a l'establiment d'aquesta diversitat, barrejant-se enfocaments i finalitats.

Segon, la gran majoria de professionals està conformada per joves, sent, a més, un sector força feminitzat. I és que aquests tipus de feines s'associen a

“La gran majoria de professionals està conformada per joves, i és, a més, un sector força feminitzat”

papers socials construïts simbòlicament i tradicionalment. A més la seva tasca no compta amb gaire reconeixement social. Això, sumat a l'alta competitivitat existent i a la tipologia d'activitats desenvolupades, contribueix a que les condicions laborals siguin més aviat precàries, amb alts nivells de temporalitat, jornades parcials, alta rotació o salaris baixos.

Tercer, el lleure s'ha presentat com una oportunitat de negoci i la demanda s'ha construït, no solament a partir d'aquest fet, sinó també per l'existència de necessitats de caire social no cobertes. Apareix una nova dimensió del lleure relacionada amb la custòdia i guarda dels més petits, amb els dilemes que això comporta, lligats sobretot a la base ideològica d'aquest sector. Cal recordar que aquest sector parteix d'una tradició molt vinculada a una base vocacional, associacionista i lligada al voluntariat.

I quart, el lleure està subjecte a aspectes estructurals de la nostra societat,

però també conjunturals. Les polítiques engegades des dels poders públics o l'actual context de crisi econòmica tenen un paper rellevant en l'existència de certes dinàmiques i en el plantejament de reptes de futur.

Podeu consultar un resum dels resultats de l'estudi a:

http://www20.gencat.cat/docs/Jo-ventut/Documents/Arxiu/Resum_Resultats_Recerca.pdf

Montse Soria

Grupo de Investigación IFAM
Fundació Pere Tarrés, membre del CCCCE

Els microcrèdits: la nova via per pal·liar la manca de finançament dels joves

La Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya, més coneguda com a CP'AC, és una entitat privada sense afany de lucre que fa més de vint anys que dona suport als joves que opten per l'autoocupació com a via d'inserció laboral o de creixement professional.

CP'AC ofereix als emprenedors i emprenedores un servei públic d'iniciativa privada dissenyat per tal d'alleugerir el sempre difícil procés que suposa posar en marxa un projecte empresarial.

Aquest servei es concreta en una diagnosi de la idea empresarial, l'assessorament per a l'elaboració del pla d'empresa, la formació dels futurs joves empresaris, l'acompanyament en la recerca de recursos, el finançament de les iniciatives, l'orientació en el procés de constitució i el recolzament des de l'inici de l'activitat fins a la seva consolidació.

En el marc dels serveis que CP'AC posa a l'abast dels joves emprenedors destaca un fons de microcrèdits socials que permet que CP'AC actuï com a entitat de microcrèdit social associada a la Fundació Caixa Catalunya, i gestioni els microcrèdits amb l'objectiu de finançar els projectes d'autoocupació d'aquelles persones que, havent realitzat un pla d'empresa que acredita la viabilitat del negoci, no poden accedir al finançament necessari per posar-lo en marxa per manca de garanties o avals.

És evident que un dels factors que més dificulta l'emancipació dels joves i, concretament en relació a la seva possible autoocupació, és l'accés als recursos financers tradicionals.

Durant el 2008 CP'AC ha concedit un total de 87 nous microcrèdits per un import total de 1.158.467,71 euros. El capital promig dels microcrèdits concedits ha estat de 13.315,72 euros i la seva durada, d'un promig de 42,5 mesos.

La distribució territorial és:

Província	Nombre de microcrèdits concedits
Barcelona	53
Girona	26
Lleida	3
Tarragona	5

MICROCRÈDITS FUNDACIÓ CP'AC

► Perfil de l'usuari:

Joves emprenedors amb dificultats per accedir al sistema financer convencional i amb una idea de negoci viable a Catalunya.

► Condicions del microcrèdit:

No necessita aval.
Interès del 5%.
Període d'amortització entre 3 i 5 anys.
Sense comissions.

Per seguir el nostre lema "Inverteix en tu mateix: crear el teu lloc de treball és invertir en tu mateix" ens podreu trobar a www.autoocupacio.org o arreu de Catalunya, de manera presencial.

Per un primer contacte podeu trucar al: 902 12 12 18

Albert Colomer
Director Fundació CP'AC

Desconnecta! Surt al carrer

Del 24 al 26 d'abril, Esplac va celebrar la Trobada General a Terrassa. Enguany la vam anomenar Desconnecta! Surt al carrer, un nom que convidava tothom a sortir de casa i participar a la gran festa dels nostres esplais.

La Trobada General és trianual i és un dels moments més importants per a Esplac, ja que és l'espai en què tots els centres d'esplai i les persones que hi participen (infants, monitors, monitores, famílies...) aprofitem per celebrar que el nostre és un projecte viu, que ens engresca i que el volem compartir amb tota la ciutadania.

Una ciutat, tres dies, quatre escoles, cinc grups d'edat, 38 esplais, 80 alliberats i prop de 2.000 persones. Molts més números podríem dir, però la trobada no es

“La trobada no es valora numèricament, sinó amb paraules, emocions i sensacions”

valora numèricament, sinó amb paraules, emocions i sensacions.

Des de la Comissió Organitzadora de la Trobada se n'ha tret una valoració molt

positiva, tothom ha quedat molt content després de més d'un any preparant la “desCONnecta”. De fet, semblava que mai arribaria, i sense adonar-nos-en, ja ha passat.

El concert va ser un èxit; els joves, i sobretot els seus monitors i monitores, el van gaudir molt. El dissabte, la resta de grups es van instal·lar, vam fer l'activitat de participació infantil i vam anar cap a la cercavila. Terrassa envaïda, cons per tot arreu, ratlles de colors i samarretes verdes i grogues. I després d'un bon iogurt, una pera i una poma, a ballar amb els Kumbes i a cantar la cançó de la Trobada: “vaig a l'esplai, plai, plai!” I encara ens va quedar energia per fer les activitats de nit, tots repartits per la ciutat, en diferents places, parcs o fins i tot a punt per anar a dormir.

I diumenge, llàstima de la pluja. Aquesta ha estat la frase més dita quan es recorda la desCONnecta. Els mitjans van ser els qui la van patir més, però com uns campions van arribar al poliesportiu de la Cogullada i van cantar i ballar amb l'Oriol Canals com els qui més. Vam conèixer la coreografia de la cançó i després d'una muntada de taules exprès vam poder seure

a dinar tot l'esplai, xics, petits, mitjans, grans, joves i monis, amb les famílies.

“Per tal que els nostres projectes funcionin cal que tothom se'ls senti seus, els estimi i treballi amb alegria per tirar-los endavant”

Per tal que els nostres projectes funcionin cal que tothom se'ls senti seus, els estimi i treballi amb alegria per tirar-los endavant. La Trobada ha estat (i sempre serà) un moment engrescador per a tothom, així que, una altra vegada amb les piles carregades, ens toca tornar a treballar amb més ànims que mai i esperar tres anys més per poder-nos retrobar tots plegats en una altra població de Catalunya.

Arcadi Corominas

President d'Esplais Catalans-Esplac

10 anys de treball, compromís i lluita contra la crisi de la precarietat juvenil

Enguany és un any especial, en el bon i en el mal sentit de la paraula, per l'Espai Jove de la Intersindical-CSC. Per una banda, estem de celebració, i és que aquest 2009 complim 10 anys, i, per una altra, la situació laboral de totes i tots nosaltres es precaritzava cada vegada més.

Han estat uns anys en què les hem viscut de tots colors, entre victòries i fracassos, entre avenços i retrocessos, però en què hem adequat la nostra activitat per ser el màxim d'útils possibles per al conjunt del jovent treballador, mentre vàiem com la situació laboral de totes i tots nosaltres es precaritzava cada vegada més, a còpia de reformes, lleis i noves pràctiques empresarials que han aguditzat una situació ja de per si angoixant i que ha acabat derivant en la crisi actual.

Una crisi les causes de la qual no cal cercar-les ni en un mercat laboral falsament rígid ni en un suposat absentisme als centres de treball, sinó en els bene-

ficis d'aquells i aquelles que ara inflen i forcen expedients de regulació i que somiquegen ajudes públiques i majors quotes de flexibilització en pro d'un suposat i eteri "bé general de l'economia".

De fet, tot allò que hem anat detectant, analitzant i denunciant els darrers 10 anys ha esclatat amb una virulència considerable, per tal de posar-nos en una situació en la qual l'endèmica precarietat, el desestructurat i especulatiu model econòmic i el narcotitzant immobilisme de la pau social dificulten l'edificació d'una alternativa més socialment justa, cohesionada i igualitària que a la que estem acostumats i acostumades a patir.

El pactisme amb regust a renúncia ha convertit el jovent treballador en un camp de proves per determinar fins a quin punt es poden minar els nostres drets i condicions laborals, amb augments de l'atur i la temporalitat només comparables amb les reduccions dels salaris i la salut en el treball. I això ja no és un mal més de

“El narcotitzant immobilisme de la pau social dificulta l'edificació d'una alternativa més socialment justa, cohesionada i igualitària”

la joventut, sinó que l'uropeista *flexiseguretat* ens ho vol implantar de manera vitalícia, no fos cas que la competència asiàtica treballés més i de manera més barata, i mentre tothom sap que és més senzill i barat generalitzar la pobresa que el benestar.

En aquest context, però, des de l'Espai Jove renovem el nostre compromís amb l'organització col·lectiva, la lluita unitària, la reivindicació agosarada, la formació laboral i l'alternativa d'esquerres, per tal fer veure que la seva lògica no és la nostra lògica i que ara, més que mai, a la nostra crisi endèmica se la vencerà amb més justícia social i més sobirania nacional.

Roger Tugas

Portaveu Nacional de l'Espai Jove de la Intersindical-CSC

Les Joves Cambres de Catalunya triomfen a la Conferència Europea de Budapest

JCI Catalunya rep sis premis internacionals i organitzarà la Conferència Europea el 2011 a Tarragona.

Les Joves Cambres de Catalunya, representades per una delegació formada per 48 membres, acompanyada per autoritats representants de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Tarragona, van obtenir un èxit sense precedents en els actes de la Conferència Europea de les Joves Cambres Internacionals d'Europa, que es va celebrar a Budapest entre el 10 i 14 de juny, guardonades amb sis premis europeus en reconeixement a projectes realitzats durant el passat any 2008.

Els projectes guanyadors van ser:

- Premi al Millor Projecte de Responsabilitat Social Corporativa: "Construïm un pensament responsable" - JCI Catalunya; programa d'àmbit nacional.
- Premi al Millor Projecte Juvenil: "Cursa solidària pels nens de l'Àfrica" - JCI Catalunya; programa d'àmbit nacional.

- Premi al Millor Projecte Juvenil Local: "Gimcana 2008: Fem-ho junts!" - JCI Reus; programa d'àmbit local.
- Premi al Millor Projecte de desenvolupament d'oportunitats professionals: "Tarragona Emprèn" - JCI Tarragona; programa d'àmbit local.
- Premi al Millor Projecte de desenvolupament de la comunitat: "Els Tres Reis d'Orient et visiten" - JCI Girona; Programa d'àmbit local.
- Premi al Millor Projecte d'afiliació de nous membres: "Aplec del Cargol" - JCI Lleida; Programa d'àmbit local.

Destacar que, ja que els premis obtinguts han estat a nivell europeu, entren directament com a candidats a Millor Projecte Mundial, que es lliuraran en la propera Conferència Mundial que se celebrarà entre els propers 16 i 21 de novembre a la ciutat de Hammamet, Tunísia. De manera que pot resultar mundialment històric.

JCI Catalunya va presentar la candidatura a ser la seu de la conferència 2011 de les Joves Cambres Europees amb la ciutat de Tarragona. L'elecció de la seu va ser escollida en l'Assemblea General del passat 12 juny, a la ciutat hongaresa de Budapest, on una delegació d'uns 40 joves, acompanyats per diverses autoritats catalanes, varen defensar la candidatura tarragonina.

“Les iniciatives premia-des seran també candidates a Millor Projecte Mundial”

La conferència, que pot aplegar entre 1.700 i 2.300 Joves Emprenedors d'arreu del món, comptarà com a mínim amb la presència de joves procedents de més de 43 països del continent europeu. Durant la conferència es tractaran temes d'actualitat en matèries d'emprenedoria i lideratge.

Marc Gimferrer
President JCI-Catalunya

“Èxit sense precedents de les Joves Cambres de Catalunya pels projectes realitzats el 2008”

No hi som totes, faltes tu!

La incorporació de les dones al discurs i a la pràctica política és una qüestió que les organitzacions juvenils volem i podem resoldre.

La incorporació de les dones joves a les organitzacions polítiques és una qüestió de primer ordre perquè es vincula de manera directa amb la pluralitat dins dels partits i amb la incorporació de les dones als espais públics de decisió, d'on tradicionalment hem estat absents. D'aquí la necessitat també de la incorporació de la perspectiva de gènere i de les experiències i sabers de les dones en tots els àmbits discursius i de praxi política, perquè ja no es tracta només d'emprar mesures d'acció positiva, sinó que cal que l'acció dels governs sigui universal i no perpetui l'*statu quo* patriarcal. Són molt poques les polítiques públiques que no tenen impacte en les diferències de gènere, per això seria no només ingenu sinó contraproductiu no contemplar aquesta realitat als programes electorals i a totes les fases de l'acció governamental. Situar les dones al centre de les decisions públiques és, per tant, una qüestió de justícia social i d'aprofundiment democràtic que a cap organització política se li hauria d'escapar.

Han estat diversos els mecanismes que les organitzacions polítiques juvenils hem utilitzat per centrar-nos en aquelles temàtiques que afecten directament les dones i fomentar la incorporació de les joves a la política. En el cas de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, aquesta tasca s'ha articulada a través de l'Assemblea Nacional de Dones que, juntament amb la Direcció Nacional, ha considerat que cal fer un pas més enllà i incorporar la perspectiva de gènere a l'actuació i al discurs que generem com a organització.

Des d'aquesta convicció, les JERC estem elaborant una estratègia que anomenem Pla de Dones i que va en la línia dels emergents plans que universitats, empreses i administracions públiques utilitzen com a via per contribuir a l'eliminació de les desigualtats de gènere. Partim d'una diagnosi interna que ens ha permès tenir una visió més profunda de l'organització, les conclusions de la qual han estat debatudes per la militància per tal d'elaborar el pla d'acció. La lògica que regeix el Pla de Dones és la de situar la perspectiva de gènere com un contingut que orienti les actuacions del conjunt de l'estructura de les JERC, una tasca que comença meditada i sense pressa però també sense aturador. Una tasca, en definitiva, que ens guia cap a la incorporació normalitzada de les joves a la política, cap a la generació d'un discurs inclusiu i no androcèntric i que contribueix, sens dubte, al reconeixement de la ciutadania de les dones i la normalització democràtica.

Sara Bailac

Secretària Nacional de la Dona de les JERC

“Situar les dones al centre de les decisions públiques és una qüestió de justícia social i d'aprofundiment democràtic”

Josep Puig i Cadafalch

Tot i que durant el segle XIX té diverses activitats notables, serà al XX que Josep Puig i Cadafalch (Mataró, 1867 – Barcelona, 1956) tindrà la seva labor central. Autor de molts estudis, entre els quals destaca *L'arquitectura romànica a Catalunya* (1908-1918) i *L'escultura romànica a Catalunya* (1949), va ser professor a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona (1901-1902), als Estudis Universitaris

Catalans (1905) i a universitats estrangeres. Com a arquitecte té una extensa i dilatada labor; com a promotor cultural cal esmentar especialment l'impuls a les excavacions d'Empúries; a nivell polític, va ser dirigent de la Lliga de Catalunya, membre del Comitè d'Acció Política i regidor a l'Ajuntament de Barcelona (1902-1905), on destacà en la promoció de museus.

Puig i Cadafalch fou diputat a Madrid pel nacionalisme català i president de la Mancomunitat el 1917 a la mort de Prat –hi tornà el 1919 i el 1921 fins a la dissolució el 1924 per la dictadura militar espanyola–.

El 1918 activà la campanya per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que no va reeixir tot i la pressió popular. L'any següent publicà *Catalunya i l'autonomia*, on fixà els antecedents històrics del seu pensament nacionalista. El cop d'estat de Primo de Rivera clausurà la Mancomunitat i difamà polítics, obres i entitats catalanistes, va suspendre les Corts, els ajuntaments, clausurà revistes, i feu enderrocar les quatre columnes que Puig va

“Va ser president de la Mancomunitat fins que el cop d'estat de Primo de Rivera la va clausurar”

dissenyar i que des de Montjuïc dominaven l'espai com a signe identitari. Recentment, la reivindicació popular aconseguí la restitució del símbol, tot i que la posició del consistori barceloní ha estat discutida en voler ubicar-lo en un marc secundari i no en l'original. Com a president de la Mancomunitat, Puig va consolidar l'obra de Prat –xarxa telefònica, extensió docent, biblioteques populars– tot encetant noves línies: Servei Meteorològic, escoles d'Alts Estudis Comercials, Oficina d'Estudis Jurídics, Laboratori de Psicologia Experimental. Després de la Guerra Civil

fou separat de l'exercici de la professió. Havia patit l'exili el 1936 per la revolució social i després per l'anticatalanisme dels franquistes. Estigué fora fins el 1942 i a la tornada s'hagué de recloure en l'àmbit absolutament privat.

L'aportació de Puig a la història de Catalunya és triple. Com a historiador de l'art i arquitecte és

“L'aportació de Puig a la història de Catalunya és triple: com a historiador de l'art i arquitecte, com a polític i com a creador artístic”

notable, com a polític la seva etapa de la Mancomunitat fou digna i continuista de la gran aportació de Prat de la Riba i com a creador artístic destaca per la creativitat i la bellesa de la seva producció. L'aportació al modernisme català és indiscutible i palesa la voluntat de crear un art nacional a través de l'experimentació i el coneixement històric. Les reedicions d'obres

seves o l'interès dels textos polítics ens mostren una personalitat creativa, rica i activa, que assumeix la implicació en el país més enllà de la pròpia obra i que enlairà la consideració internacional de la cultura catalana pel rigor i interès de la seva recerca publicada i per la categoria de la seva gestió tant cultural com política.

Josep M. Figueres
Historiador

Parlem de laïcitat als instituts públics

La Lliga per la Laïcitat comença el curs 2009-2010 dirigint-se directament als IES catalans. Volem parlar amb els alumnes, amb el professorat i amb els pares i mares sobre educació laica. Volem fer-ho amb tranquil·litat, pausadament i, sobretot, sense menjar-nos cap nen ni cremar cap església. Volem acabar amb els tòpics que ens estigmatitzen com si d'un dimoni es tractés. Volem parlar.

El sistema educatiu públic de Catalunya es defineix com a laic. Però la llei que regula l'educació formal, la LEC, no garanteix un bon desplegament del principi de laïcitat, un dels pilars de sosteniment de l'ordre republicà dels homes i les dones. El principi de laïcitat, per tal que sigui efectiu, demana respecte i humilitat. No és efectiu aquest principi des del moment en què una manera espiritual d'entendre el món imposa el seu caràcter i n'exclou les altres. No serà efectiu tampoc si en l'esfera d'allò públic es deixa la "llibertat" per escollir de quina manera es vol interactuar amb els altres. Serà efectiu en el moment en què l'enriquiment espiritual no interfereixi en el desenvolupament de l'espai públic.

Per què actualment a les escoles i instituts del nostre país hi ha l'opció d'estudiar la doctrina de l'església catòlica? És la pregunta que volem formular a tota la comunitat educativa i a partir de la qual obrir un espai de reflexió i debat. Cal assenyalar que durant els més de 30 anys de restauració democràtica de l'Estat espanyol mai s'ha plantejat obertament aquesta discussió. La religió "sempre" ha tingut presència a les escoles públiques. Aquest "sempre" amaga darrere seu l'intent de naturalitzar aquesta situació. "És natural que hi hagi religió" diuen molts. I aquesta naturalitat acaba amb qualsevol intent de recuperació de la memòria històrica recent del nostre país. Amb aquest "sempre" també s'intenta apolilitzar la religió. Però la religió ha pres partit per una manera d'entendre el món fins a desenvolupar una manera de funcionar. I en el nostre cas particular, va prendre partit durant 60 anys per una opció clara: el franquisme.

La Lliga per la Laïcitat vol obrir una discussió que amb l'ajuda de la història, de la filosofia i la pràctica quotidiana pugui desplaçar aquest "sempre", aquest "és natural", per un "com? per què? quan?" i obrir nous horitzons de llibertat.

Lluís Monerri

Lliga per la Laïcitat

<http://www.laic.org>

YOUTH DEBATE

91 Summer- Autumn '09

Youth Debate is the quarterly magazine of the National Youth Council of Catalonia (CNJC), a non-governmental platform that groups together the principal youth associations at national level and the territorial youth councils. Founded in 1979, the CNJC promotes the interests of young people in society and with regard to the authorities. The magazine Youth Debate is the voice of the associative youth movement. Over 150,000 young Catalans are associated and take part in one of the groups affiliated to the Council.

CONTENTS

MONOGRAPH

> Higher Education: Beyond Bologna

TERRITORIAL

> Towards a New Territorial Action Plan

INTERNATIONAL

> Young People and the European elections

CNJC

> Extraordinary General Assembly Culminates in a Reform of the CNJC Statutes
> A New Youth Debate

Higher Education: Beyond Bologna

The adaptation of Catalan universities to the European Higher Education Area is bringing about important transformations in the organization of degrees, ways of learning and teaching, participation mechanisms and decision-making, financing models, and so on.

The latest CNJC resolution regarding universities, approved at the 2007 Ordinary General Assembly, set out the commitment of youth bodies to a model of university that is public and high quality, Catalan and cosmopolitan, democratic and participative, transforming, ecological, demilitarized and non-sexist. A model that has to guarantee and bring about the right to equal opportunities, and ensure that people from all social groups are able to go to university.

Now that the transient media interest has passed, we must sadly point out that if situations do not reach certain limits, our society does not pay attention, despite the efforts and the alerts of student associations for almost ten years.

The adaptation to the European Higher Education Area has been characterized by uncertainty, improvisation, a lack of information, disagreement between the Spanish Government and university vice-chancellors, and the favouring of business interests. It is hence no surprise that the mobilization of affected groups that have not been taken into account. Groups that have been accused of not being represen-

tative by politicians that have received less than 50% of the vote and vice-chancellors with less than 8%, and individual commentators.

Hence there are many factors that have not been clarified: the possibility of combining education and work, the system of grants for guaranteeing equal opportunities, the new teaching model, the governing system for public universities, the participation of the business sector, or the role of students.

Miquel Àngel Lozano

CNJC Programme Director

Towards a New Territorial Action Plan

It has now been more than three years since the Council approved the first Territorial Action Plan (TAP). The CNJC had to ensure that it did not lose contact with the entire territory, and the TAP had to give a broader territorial dimension that was perhaps lacking before, undertaking the role of promoting youth associations at local level. But how did it do this? With three general axes: creating inter-associative platforms throughout the country. Opening up and decentralizing the CNJC, and promoting the participation of young people and associations.

Today, more than a thousand days later, it is time to revise that Plan and elaborate the 2010-2013 TAP. During this

Abstract

time we have seen that the reality of the youth association movement is multiple and diverse in name and form. Now we have to consider how to respond to areas with a low population density, whether the model of the Local Youth Council is adapting to the whole territory, how to dialogue with decentralized public bodies, and many other challenges. For this reason we have initiated an internal participative process until February to define how we will do this.

Jordi Escoda

Head of participation and Territorial Support

Young People and the European elections

Thirty years after the first European elections, it was once more time to vote in another electoral process. The CNJC elaborated a series of proposals in order that our political representatives knew all about the issues that we are concerned with. A political pamphlet was drawn up, which

set out the topics of youth policy, participation and democracy, social cohesion and citizenship, higher education, research and development, and employment and working conditions, among other issues. These petitions were sent to the heads of the electoral lists of Catalan political parties. Meanwhile, on 19th May we organized a debate with the young candidates. Entitled “young people, Europe decides, you decide Europe”, it was held in conjunction with the Fundació universitària Martí L’Humà and the Youth in Action European programme.

Extraordinary General Assembly Culminates in a Reform of the CNJC Statutes

On 30th May the CNJC celebrated its 20th Extraordinary General Assembly, with the aim of closing the process of reforming its statutes and the rules for the internal workings of the Council. Three years after approving the 2006-2009 Territorial Action Plan (TAP), it is adapting to the regulations that govern the workings of the CNJC in terms of territorial realities, once again allowing local councils to be bodies with complete rights and representing the voice of their local areas in the national arena.

A New Youth Debate

As you will have seen, this issue of the magazine Youth Debate is rather different from previous ones. The format has changed to make the magazine more compact and easier to read, with changes to the

design, headings, font, number of pages and some sections. In this new era we want to deal with the issues in more detail and give even more of a voice to CNJC member associations.

The change has also been the result of the budget cuts in which the CNJC finds itself immersed in at the moment, and we have made the most of the circumstances, despite the limitations, to go forward and renew the magazine. The designer Noè Fanlo, who was also responsible for the previous issues, has been responsible for the design and typesetting. The printing has been done at the workshop of Gramagraf SCCL in Badalona.

ENTITATS DEL CNJC. De Ple Dret: Associació d'Estudiants de Formació Professional, Acció Escolta de Catalunya, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya, Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials, Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Associació de Joves Estudiants de Catalunya, Associació dels Estats Generals dels Estudiants d'Europa, Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, Associació d'Estudiants Progressistes, Associació d'Estudiants de Ciències de la Salut, Avalot – Joves de la UGT de Catalunya, Joves de la USOC, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Bloc d'Estudiants Nacionalistes, Casal Lambda, Centre Marista d'Escoltes, CJC – Joventut Comunista, Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, Coordinació Rural de Catalunya, Creu Roja Joventut Catalunya, Dona – Joves Nacionalistes per la Igualtat, Escoltes Catalans, Espai Jove de la Intersindical – CSC, Esplais Catalans – Esplac, Estudiants en Acció, Federació Catalana de l'Esplai, Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Joventut Nacionalista de Catalunya, Joventut Europea Federalista, Joventut Obrera Cristiana Nacional de Catalunya i les Illes, Joventut Socialista de Catalunya, Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joves Cambres de Catalunya, Joves d'Esquerra Verda, Joves d'Esquerra Unida i Alternativa, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Moviment de Joves Cristians de Comarques, Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians de Catalunya i les Illes, Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears, Moviment per la Pau, Noves Generacions del Partit Popular de Catalunya, Organització Juvenil Espanyola, Recursos d'Animació Intercultural, Secretariat de Joves La Salle Catalunya, Servei Civil Internacional Catalunya, Unió de Joves, Unió de Joves Pagesos, Unió Excursionista de Catalunya-Vocalia de Jovent. **Adherides:** AFS Intercultura Catalunya, Alternativa Jove per la Interculturalitat, Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, Associació Diomira, Associació Internacional de Joves de Casals Catalans, Associació Internacional Joventut Idente, Centre Cristià dels Universitaris, Centre d'Estudis Carles Cardó, Col·lectiu l'Esbarzer, Consell de la Joventut de Barcelona, Consell de Joves de Sabadell, Escola Lliure el Sol, Federació de Persones Sordes de Catalunya, Federació Ecom, Fundació Escolta Josep Carol, Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya, IBN Batuta, Maulets, Rialles – Moviment Rialles de Catalunya. **Col·laboradores:** Associació Catalana de Professionals, Associació Catalana de Professionals de polítiques de Joventut Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà, Associació Empresarial de la Iniciativa Social de Catalunya, Associació de Joves Immigrants – Aji-atime, Associació Sociocultural Nous Temps, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, Centre Unesco de Catalunya, Consell d'Estudiants de Medicina de Catalunya, Consell de la Joventut de Badalona, Consell de la Joventut de Sant Feliu de Guíxols, Consell Local de Joventut de Matadepera, Fundació Autònoma Solidària, Fundació Catalunya Segle XXI, Fundació per la Pau, Fundació Solidaritat Universitat de Barcelona, Grup d'Advocats Joves, Institut de Govern i Polítiques Públiques, Institut Joan Lluís Vives, Món-3, Observatori del Tercer Sector, Omnium Cultural, Projecte Home, SOS Racisme.

ARA ET TOCA

Ara, amb el Carnet Jove
tens més de 6.000 avantatges
i una **assegurança de viatges gratuïta**

Fes-lo córrer!

Més informació al **012**, a www.jove.cat o a www.carnetjove.cat

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

agència catalana
de la joventut

LKXA.COM

ANTONI VERGER. Palma, 1975.

Investigador al Departament d'Estudis de Desenvolupament Internacional de la Universitat d'Amsterdam.

“Implementar Bolonya a cost zero serà nefast”

El Procés de Bolonya és el tema candent a les universitats catalanes. Però un procés cap a on? Quin és el model a què s'enca mina el sistema universitari?

Bolonya comporta l'harmonització dels sistemes d'educació superior a escala europea, i en base a un model universitari molt pròxim a l'anglosaxó. Més enllà de les virtuts o defectes del model, la seva implementació requereix una quantitat de recursos extraordinària (més docents, aules més versàtils, més equips informàtics, etc).

Implementar Bolonya a cost zero pot ser nefast, tant pel que fa a les condicions laborals del personal docent com per la qualitat de l'ensenyament que rebran els estudiants.

Què suposa la nova organització de les titulacions?

Es fonamenta en dos cicles, el grau i el màster. El grau tindrà un contingut generalista i orientat al mercat laboral i el màster permetrà adquirir coneixements més teòrics i que facilitaran l'accés a posicions socials superiors. Es corre el risc que l'accés al màster es basi en el poder adquisitiu

“Es corre el risc que l'accés al màster es basi en el poder adquisitiu de les estudiants en lloc del mèrit”

de les estudiants en lloc de criteris de mèrit. Per evitar-ho s'haurien d'implementar, almenys, dues mesures polítiques: un preu del crèdit del màster semblant al preu del grau i un sistema de beques potent. Substi-

tuir beques per crèdits als estudiants, com proposen alguns governs, també anirà en detriment del principi d'equitat educativa.

Com afecta la dificultat de combinar estudis i feina amb la reproducció de desigualtats socials en l'educació superior?

El nou model contempla criteris d'avaluació com l'assistència i la participació a classe, la realització continuada de treballs individuals i de grup, una atenció més individualitzada a l'estudiant... Això pot suposar una experiència d'aprenentatge més rica que la que estem acostumats, però no exempta de riscos com, per exemple, excloure les persones que han de treballar alhora que estudiar.

Les universitats haurien de generar els circuits formatius necessaris perquè diferents perfils d'estudiants puguin accedir a l'educació superior. O un sistema de beques que esmorteï els costos d'oportunitat de l'educació superior.

Quin ha estat el pes i la capacitat decisòria dels estudiants al llarg del procés?

Els estudiants, però també la majoria del personal docent, han estat absents dels debats d'alta política al voltant del Procés. Els debats centrals s'han fet en reunions bianuals celebrades a diferents capitals del continent, on els estudiants estaven “representats” per una entitat europea anomenada ESU, amb un únic membre a l'Estat espanyol -la CREUP- que és una associació estudiantil mig fantasma sense presència a les universitats del Principat ni

a la de les Illes. Per tant, la via europea ha estat totalment bloquejada als estudiants catalans.

L'agenda i les regles del joc s'han definit en centres de poder llunyans a la majoria de membres de la comunitat universitària i amb un pes sobredimensionat de la Comissió Europea (que ha vist en Bolonya una oportunitat per implementar l'Estratègia de Lisboa).

“L'agenda i les regles del joc s'han definit en centres de poder llunyans a la majoria de membres de la comunitat universitària”

En l'àmbit local i de les universitats, en el millor dels casos s'ha informat els estudiants sobre l'evolució del Procés o se'ls ha consultat sobre aspectes molt secundaris, i les administracions, o els governs de les mateixes universitats, haguessin pogut fomentar el debat públic i l'obertura d'espais participatius. Però no ho han fet, per manca de voluntat política i perquè els Procés els ha sobrepassat a ells mateixos.

Miquel Andreu

Cap de Comunicació del CNJC
comunicacio@cnjc.cat